

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)

den 27 september 2006 *

I mål T-204/03,

Haladjian Frères SA, Sorgues (Frankrike), företrätt av advokaten N. Coutrelis,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av A. Whelan och O. Beynet,
båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck,

svarande,

med stöd av

Caterpillar, Inc., Peoria, Illinois (Förenta staterna),

* Rättegångsspråk: franska.

Caterpillar Group Services SA, Charleroi (Belgien),

inledningsvis företrädda av N. Levy, solicitor, och S. Kingston, barrister, därefter av M. Levy och advokaten T. Graf,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 1 april 2003 om att inte vidta åtgärder till följd av det klagomål om förmodade överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG som ingetts av Haladjian Frères SA mot Caterpillar, Inc.,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna J.D. Cooke och V. Trstenjak,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 28 mars 2006,

II - 3784

följande

Dom

Bakgrund till talan

A — *Berörda bolag*

- 1 Sökanden, som har framställt klagomål, är ett franskt företag som importerar och säljer reservdelar till anläggningsmaskiner i Europa och Afrika. Dess främsta leverantörer finns i Europeiska unionen och Förenta staterna.

- 2 Det bolag som klagan avser, Caterpillar Inc., är ett amerikanskt företag som tillverkar och säljer anläggningsmaskiner och dithörande reservdelar. Försäljningen av dessa varor i Europa och Afrika sker genom ett schweiziskt dotterbolag med namnet Caterpillar Overseas. År 1990 inrättade Caterpillar Overseas ett belgiskt dotterbolag med namnet Caterpillar Export Services (CES), för att administrera och kontrollera exporten från ett geografiskt område till ett annat av reservdelar som tillverkats av Caterpillar.

B — *Administrativa förfaranden*

1. *Förfarande som inletts av kommissionen mot Caterpillar*

- 3 År 1963 underrättade Caterpillar kommissionen om sitt standarddistributionsavtal för företagets produkter i Europa. En uppdatering har skett ett flertal gånger, bland annat åren 1983 och 1992. Innan Haladjian inkom med sitt klagomål i oktober 1993 hade andra återförsäljare redan inkommit med klagomål mot Caterpillar.
- 4 Till följd av dessa klagomål sände kommissionen den 12 maj 1993 ett meddelande om anmärkningar till Caterpillar (nedan kallat meddelandet om anmärkningar), i vilket företaget klandrades för att det lade på en serviceavgift på försäljning utanför Förenta staterna, tillämpade diskriminerande priser och förbjöd försäljning till återförsäljare när det framkom att dessa hade för avsikt att exportera.
- 5 Den 27 augusti 1993 tog Caterpillar ställning till meddelandet om anmärkningar genom att bestrida förekomsten av alla överträdelser i fråga.

2. *Förfarande som inletts till följd av Haladjians klagomål*

- 6 Den 18 oktober 1993 framställde sökanden en ansökan till kommissionen enligt artikel 3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 1962, 13, s. 204; svensk

specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8) angående Caterpillars påstådda överträdelser av dessa sistnämnda bestämmelser (nedan kallat klagomålet).

- 7 Den 25 januari 1994 inkom Caterpillar med sina synpunkter på klagomålet.

- 8 Den 23 maj 1994 kommenterade Haladjian dessa synpunkter samt Caterpillars svar på meddelandet om anmärkningar.

- 9 I samband med sin granskning gjorde kommissionen den 6 och den 7 juli 1995 en inspektion hos vissa av Caterpillars europeiska distributörer. Kommissionen sände också olika förfrågningar om upplysningar till Caterpillars europeiska distributörer i september 1995 och därefter i februari 1996, och de sista svaren på dessa erhöles i april 1996.

- 10 Haladjian har också i flera skrivelser till kommissionen inkommit med nya handlingar. Bland annat översände företaget till kommissionen den 11 augusti 2000 en sammanställning av alla klagomålets delar som bilagts handlingarna i dess klagomål.

- 11 Genom skrivelse av den 19 juli 2001, i enlighet med artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 2842/98 av den 22 december 1998 om hörande av parter i vissa förfaranden enligt artiklarna [81] och [82] i EG-fördraget (EGT L 354, s. 18), underrättade kommissionen sökanden om sin avsikt att inte vidta åtgärder till följd av klagomålet (nedan kallad skrivelsen enligt artikel 6).

- 12 Den 22 oktober 2001 överlämnade sökanden sina synpunkter på skrivelsen enligt artikel 6 till kommissionen.
- 13 Den 1 april 2003 beslutade kommissionen formellt att lämna klagomålet utan avseende (nedan kallat det omtvistade beslutet).
- 14 I en skrivelse av den 8 maj 2003 informerade kommissionen Caterpillar om att man efter att ha gått igenom svaret på meddelandet om anmärkningar och de upplysningar man därefter fått hade beslutat att dra tillbaka anmärkningarna och avskriva ärendet.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 15 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 juni 2003 väckte sökanden förevarande talan.
- 16 I en skrivelse av den 2 oktober 2003, som kompletterades den 16 oktober 2003, begärde Caterpillar och Caterpillar Group Services att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.
- 17 Genom beslut av ordföranden för förstainstansrättens femte avdelning den 5 december 2003 tilläts Caterpillar och Caterpillar Group Services intervensera till stöd för kommissionens yrkanden, och begäran om konfidentiell behandling bifölls.

18 Caterpillar och Caterpillar Group Services (nedan kallade Caterpillar) inkom med en interventionsinlaga den 2 februari 2004. Den 22 och den 20 april 2004 yttrade sig sökanden och kommissionen om interventionsinlagan.

19 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (första avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet, och som åtgärd för processledning ombads kommissionen att informera om hur det förfarande som inletts mot Caterpillar till följd av meddelandet om anmärkningar hade avslutats. I en skrivelse av den 8 mars 2006 som registrerades vid förstainstansrättens kansli den 10 mars 2006 besvarade kommissionen denna fråga från förstainstansrätten.

20 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 28 mars 2006.

21 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det omtvistade beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,

— förplikta intervenienterna att bära sina egna kostnader samt sina egna kostnader i samband med interventionen.

22 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan,

- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

23 Intervenienterna har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan,

- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

A — Inledande synpunkter på omfattningen av de skyldigheter som åligger kommissionen vid utredningen av ett klagomål om åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG

24 Inledningsvis har parterna redogjort för de skyldigheter som åligger kommissionen vid utredningen av ett klagomål, undersökt vilken bevisning och motivering man har rätt att begära av kommissionen i detta sammanhang samt diskuterat omfattningen av förstainstansrättens kontroll, om talan väcks mot ett beslut om avslag på ett klagomål.

- 25 Förstainstansrätten har inledningsvis konstaterat att det i det omtvistade beslutet, efter en prövning av om artikel 81.1 EG och artikel 82 EG kan tillämpas, fastslås att den bevisning som Haladjian lagt fram vid det administrativa förfarandet, framför allt i svaret på skrivelsen enligt artikel 6, ”inte har gjort det möjligt att vidta åtgärder till följd av [klagomålet]” och klagomålet lämnas följaktligen utan avseende. Mot denna bakgrund skall det erinras om klagandens rättigheter och kommissionens skyldigheter vid avslag på ett klagomål om att artiklarna 81 EG och 82 EG åsidosatts.
- 26 Klaganden har således rätt att bli informerad och att kommentera kommissionens skäl för att inte vidta åtgärder till följd av klagomålet innan kommissionen fattar ett sådant beslut. Förordningarna nr 17 och nr 2842/98, som är tillämpliga i detta fall, ger personer som framställer klagomål till kommissionen enligt artikel 3 i förordning nr 17 processuella rättigheter. Bland dessa rättigheter återfinns de rättigheter som avses i artikel 6 i förordning nr 2842/98, och som föreskriver att kommissionen, om den anser att det på grundval av den information den fått inte finns tillräckliga skäl för att vidta åtgärder till följd av klagomålet, skall informera klaganden om sina skäl och fastställa en tidsfrist inom vilken klaganden kan inkomma med skriftliga synpunkter.
- 27 Varken förordning nr 17 eller förordning nr 2842/98 innehåller emellertid några uttryckliga bestämmelser om hur ett klagomål skall behandlas i sak eller om kommissionens eventuella undersökningsplikt när det gäller handläggningen av detsamma (förstainstansrättens dom av den 18 september 1992 i mål T-24/90, Automec mot kommissionen, REG 1992, s. II-2223, punkt 72; svensk specialutgåva, volym 13, s. II-61). Det skall här noteras att kommissionen inte är skyldig att inleda förfaranden för att fastställa eventuellt åsidosättande av gemenskapsrätten (se analogt domstolens dom av den 14 februari 1989 i mål 247/87, Star Fruit mot kommissionen, REG 1989, s. 291, 301) och att klagandens rättigheter enligt förordningarna nr 17 och 2842/98 inte omfattar rätten att få ett slutligt beslut vad beträffar förekomsten av den påstådda överträdelsen (domstolens dom av den 18 oktober 1979 i mål 125/78, GEMA mot kommissionen, REG 1979, s. 3173, punkterna 17 och 18; svensk specialutgåva, volym 4, s. 579).

- 28 Det är på grundval av dessa principer som det i rättspraxis har slagits fast att eftersom kommissionen inte är skyldig att ta ställning till huruvida en överträdelse föreligger, kan den inte vara förpliktad att göra en utredning, eftersom en sådan inte kan ha något annat syfte än att söka finna bevis för förekomsten av en överträdelse, något den inte är skyldig att fastställa (domen i det ovannämnda målet *Automec* mot kommissionen, punkt 76). Om en sådan utredning ändå gjorts finns det vidare ingen bestämmelse i sekundärrätten som ger klaganden rätt att kräva att kommissionen fortsätter förfarandet fram till det stadium där den kan fatta ett slutligt beslut om en påstådd överträdelse (domstolens dom av den 17 maj 2001 i mål C-449/98 P, *IECC* mot kommissionen, REG 2001, s. I-3875, punkt 35). Kommissionens befogenhet att göra skönmässiga bedömningar inom ramen för handläggningen av ett klagomål är inte beroende av hur långt utredningen av ärendet har kommit (domen i det ovannämnda målet *IECC* mot kommissionen, punkt 37).
- 29 Mot bakgrund av dessa omständigheter har förstainstansrätten slagit fast att när kommissionen har beslutat att inleda en undersökning av ett klagomål skall den, utom i vederbörligen motiverade fall, göra detta med den omsorg, den noggrannhet och den uppmärksamhet som krävs för att med full kännedom om saken kunna bedöma de faktiska och rättsliga omständigheter som klagandena underställt kommissionen för bedömning (förstainstansrättens dom av den 29 juni 1993 i mål T-7/92, *Asia Motor France* m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. II-669, punkt 36; svensk specialutgåva, volym 14, s. II-81 och förstainstansrättens dom av den 21 mars 2001 i mål T-206/99, *Métropole Télévision* mot kommissionen, REG 2001, s. II-1057, punkt 59).
- 30 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som förstainstansrätten kommer att pröva huruvida det omtvistade beslutet, enligt vilket klagomålet lämnas utan avseende, innehåller en lämplig prövning av de faktiska och rättsliga omständigheter som underställts kommissionen för bedömning inom ramen för det administrativa förfarandet. Det bör påpekas att domstolsprövningen av en rättsakt från kommissionen som inbegriper komplicerade ekonomiska bedömningar, som fallet är i fråga om påstådda överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG, är begränsad till en granskning av att förfarandereglerna iakttas, att motiveringen är tillräcklig, att bedömningen av omständigheterna är materiellt riktig, samt att det inte har förekommit något uppenbart misstag i bedömningen eller maktmissbruk (domstolens dom av den 17 november 1987 i de förenade målen 142/84 och 156/84, *BAT* och *Reynolds* mot kommissionen, REG 1987, s. 4487, punkt 62, svensk specialutgåva, volym 9, s. 247, och av den 15 juni 1993 i mål C-225/91, *Matra* mot kommissionen, REG 1993, s. I-3203, punkterna 23 och 25, svensk specialutgåva, volym 14, s. 213, samt domen i det ovannämnda målet *Asia Motor France* m.fl. mot kommissionen, punkt 33).

B — *Allmän presentation av "CES-systemet", Haladjians anmärkningar och det omtvistade beslutet*

- 31 Haladjians klagomål avser de ändringar av försäljningssystemet för reservdelar som vidtogs av Caterpillar från och med 1982 för att begränsa parallellimporten till Europa från Förenta staterna.

1. *Beskrivning av CES-systemet*

- 32 Caterpillar har för försäljningen av sina produkter delat in världen i olika geografiska områden (nedan kallade handelszoner), bland andra Förenta staterna, EG/Efta-området och Afrika, och har anförtrött 181 oberoende distributörer i 160 länder försäljningen av sina anläggningsmaskiner och dithörande reservdelar. Caterpillars distributörer i EG/Efta-området har inte några exklusiva försäljningsrättigheter i sitt område. Caterpillar har således två distributörer i Italien (varav en är Maia), två distributörer i Förenade kungariket (varav en är Leverton) och en enda i Frankrike (Bergerat).
- 33 Caterpillar fastställer inte försäljningspriserna åt sina distributörer. Det står var och en av dem fritt att fastställa sina priser utifrån inköpspriset, valutakursförändringar, marknadsföringskostnader samt lokala konkurrensförhållanden. Enligt de uppgifter som framkommit vid det administrativa förfarandet är de amerikanska distributörernas priser lägre än de europeiska distributörernas, vilka är lägre än de afrikanska distributörernas. De europeiska distributörernas priser varierar också avsevärt mellan olika länder.

- 34 Fram till år 1982 hade Caterpillar inte några begränsningar vad gällde reservdelshandeln mellan handelszonerna. Reservdelsåterförsäljarna och användarna av delarna kunde även helt fritt handla med dessa inom en och samma handelszon (som exempelvis EG/Efta-området). År 1982 konstaterade Caterpillar emellertid att flera återförsäljare utnyttjade prisskillnaderna i olika handelszoner för att ägna sig åt omfattande import från ett område till ett annat. Enligt Caterpillar äventyrade denna handel lönsamheten för deras distributörer som hade gjort stora investeringar för att uppfylla kraven på en effektiv och konkurrenskraftig försäljning av anläggningsmaskiner.
- 35 Caterpillar beslutade från och med år 1982 att begränsa försäljningen av reservdelar från en handelszon till en annan (nedan kallat försäljning mellan handelszonerna). Därför informerade Caterpillar sina amerikanska distributörer i en skrivelse av den 24 september 1982 om att företagets reservdelar inte fick säljas till en återförsäljare som exporterade dem från det landet. I en skrivelse av den 15 december 1982 informerade Caterpillar också sina europeiska distributörer om att reservdelarna inte fick säljas vidare till en återförsäljare för att exporteras utanför Förenta staterna eller länderna i EG/Efta-området.
- 36 Eftersom dessa förhållningsorder inte följdes informerade Caterpillar sina distributörer i världen i en skrivelse av den 2 februari 1990 om inrättandet av Caterpillar Export Services (CES) för att styra och kontrollera försäljningen mellan handelszonerna (nedan kallat CES-systemet). Caterpillar gav också sina distributörer en periodiskt uppdaterad lista över de återförsäljare som bedrev handel i flera zoner, för att rikta deras uppmärksamhet mot detta och uppmana dem att kontrollera destinationen för de beställda delarna (nedan kallad listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner). Enligt det omtvistade beslutet bestämmer den enskilde distributören dock själv om detta kontrollförfarande för reservdelarnas destination skall användas.
- 37 Med tillämpning av CES-systemet säljs de reservdelar som tillverkats av Caterpillar enligt nedanstående principer.

- 38 För det första kan slutanvändaren fritt köpa Caterpillars reservdelar var som helst i Europa eller inom andra handelszoner.
- 39 För det andra kan den europeiska återförsäljaren köpa reservdelar för återförsäljning i EG/Efta-länderna hos vilken distributör som helst i dessa länder. På så sätt kan han bygga upp lager. CES-systemet är inte tillämpligt på den europeiska återförsäljare som köper i ett land i EG/Efta-området för att sälja vidare till ett annat land i detta område.
- 40 För det tredje kan den europeiska återförsäljare som gör sina inköp i Förenta staterna för att sälja i EG/Efta-området fortfarande köpa reservdelar hos Caterpillars amerikanska distributörer på villkor att de går till väga på ett särskilt sätt som innebär att man följer två grundläggande regler. Dels måste den europeiska återförsäljaren för att erhålla en kundkod anmäla till CES för vilken europeisk kund han köper delarna, dels måste den amerikanska distributören anmäla till Caterpillar att han beställt reservdelar för en europeisk återförsäljare för export till EG/Efta-området. Caterpillar fakturerar då denna distributör ett pris som är cirka 10 procent högre än det pris som normalt faktureras för reservdelar avsedda för den amerikanska marknaden (nedan kallat priset för de amerikanska distributörerna). Caterpillar motiverar denna uppräknings av priset med att man vill överföra en del av vinsten som affären resulterar i till distributören i Europa som ansvarar för efterservicen av anläggningsmaskinen i fråga. Det står emellertid den amerikanska distributören fritt att sätta det pris han vill för den europeiska återförsäljaren.
- 41 Samma förfarande tillämpas i det fall då den europeiska återförsäljaren vill köpa i Europa för att sälja vidare till Afrika.

2. Redogörelse för Haladjians anmärkningar

42 I sitt klagomål, som bland annat kompletterats med sammanställningen av den 11 augusti 2000, har Haladjian anfört att de kritiserade förfarandena utgör överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG. Särskilt skulle CES-systemet som sådant vara ett avtal mellan företag i den mening som avses i artikel 81 EG och formerna för genomförandet av det är bland annat för Haladjian sådana att det begränsar konkurrensen inom gemenskapen. Haladjian hävdar således att Caterpillar förbjuder sina distributörer att bedriva försäljning mellan de olika handelszonerna — exempelvis export av reservdelar från Förenta staterna till EG/Efta-området — samt försäljning till reservdelsåterförsäljare i andra länder inom EG/Efta-området (nedan kallat försäljning inom gemenskapen) — exempelvis från Italien till Frankrike.

43 Vad gäller försäljningen mellan handelszonerna, anser Haladjian att begränsningen av företagets reservdelsinköp från Förenta staterna till att gälla endast sådana delar som en europeisk kund faktiskt anlitat företaget för att köpa hindrar företaget från att tillgodose den europeiska marknaden på ett tillfredsställande sätt, genom att frånta det möjligheten att hålla ett tillräckligt stort lager av reservdelar, och på så sätt snedvrider konkurrensen. Haladjian vidhåller också att det tioprocentiga påslaget på priset för de amerikanska distributörerna vid försäljning på export utgör en konkurrensbegränsning som påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

44 Vad gäller försäljning inom gemenskapen menar Haladjian att Caterpillar och dess europeiska distributörer förbjuder all parallellimport mellan gemenskapens medlemsstater, vilket skadar konkurrensen och påverkar handeln negativt.

3. Det omtvistade beslutet och Haladjians talan

45 Efter att ha beskrivit CES-systemet och redovisat resultaten av den skyndsamma undersökningen för att pröva om Haladjian hade skäl för sina påståenden redogörs i

det omtvistade beslutet för skälen till att kommissionen anser att det på grundval av den information som den hade tillgång till inte fanns tillräckliga skäl för att vidta åtgärder till följd av klagomålet. I kommissionens rättsliga bedömning görs en åtskillnad mellan försäljningen mellan handelszonerna, som görs inom ramen för CES-systemet och försäljningen inom gemenskapen.

- 46 Vid bedömningen av om "artikel [81.1 EG] skall tillämpas på avtal och samordnade förfaranden avseende [försäljning mellan handelszonerna]" anges i det omtvistade beslutet att CES-systemet inte isolerar gemenskapsmarknaden, eftersom det varken i sak eller rättsligt förbjuder konkurrens från reservdelar som importerats till lägre priser än de europeiska. Av beslutet framgår således dels att de europeiska återförsäljarna i EG/Efta-området kan handla fritt och utan några begränsningar av distributörer i detta område, dels att dessa återförsäljare fortfarande kan göra sina inköp i Förenta staterna inom ramen för CES-systemet (det omtvistade beslutet, punkt 7.2, fjärde stycket).
- 47 Av det omtvistade beslutet framgår visserligen att denna inköpskälla är skyldig att uppges reservdelarnas slutanvändare men denna skyldighet begränsar inte på något påtagligt sätt handeln mellan Förenta staterna och Europa, och snedvrider inte konkurrensen inom gemenskapen. De omständigheterna att importen från Förenta staterna fortfarande är möjlig och lönsam, att marknaden således inte är avskärmd och att Haladjian i praktiken fortsätter att använda sig av denna alternativa källa tyder på detta (det omtvistade beslutet, punkt 7.2, fjärde stycket, och punkt 7.2, slutsatsen, första strecksatsen).
- 48 Av det omtvistade beslutet framgår också att skillnaden på 10 procent mellan priserna för de amerikanska distributörerna och de priser som gäller vid försäljningen mellan handelszonerna inte är så stor i förhållande till den amerikanska och europeiska prisskillnaden på reservdelar och neutral vad gäller konkurrensen mellan återförsäljarna på den europeiska marknaden. Den inverkan som prispåslaget kan ha på konkurrensen mellan de återförsäljare som importerar från Förenta staterna och de officiella distributörerna i EG/Efta-länderna är således ytterst liten (det omtvistade beslutet, punkt 7.2, fjärde stycket och punkt 7.2, slutsatsen, första strecksatsen).

49 I bedömningen av om ”artikel [81.1 EG] skall tillämpas på [försäljning inom gemenskapen]” anges i det omtvistade beslutet att CES-systemet inte innehåller några konkurrensbegränsningar med hänsyn till klagomålets föremål. Enligt beslutet gäller CES-systemet endast vid försäljning mellan handelszonerna och ifrågasätter inte rätten att köpa och sälja fritt inom EG/Efta-området. Slut användarna och de europeiska återförsäljarna kan fritt köpa reservdelar av vilken distributör som helst i EG/Efta-området som godkänts av Caterpillar, förutsatt att de reservdelar som inhandlats av återförsäljarna är avsedda för marknaden i länderna inom detta område (det omtvistade beslutet, punkt 7.1).

50 Sökanden har i huvudsak åberopat tre grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna och en felaktig rättstillämpning vad beträffar tillämpligheten av artikel 81.1 EG på CES-systemet. Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning vad beträffar tillämpligheten av artikel 82 EG på CES-systemet. Den tredje grunden avser åsidosättande av förfarandereglerna och sökandens rättigheter.

C — Den första grunden: En uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna och en felaktig rättstillämpning vad beträffar tillämpligheten av artikel 81.1 EG

51 Sökanden har anfört att det omtvistade beslutet innehåller flera uppenbart oriktiga bedömningar av de omständigheter som lagts fram för kommissionen inom ramen för det administrativa förfarandet, vilka har lett till en felaktig rättstillämpning beträffande bedömningen och klassificeringen av de aktuella avtalen och förfarandena med hänsyn till artikel 81 EG.

1. Anmärkningarna avseende CES-systemet

52 Sökanden har inledningsvis hävdade att kommissionen gjort fel när den inte fastslog i det omtvistade beslutet att CES-systemet i sig skapar hinder för handeln mellan medlemsstaterna genom påslaget på priset för de amerikanska distributörerna vid försäljning mellan handelszoner och genom att beställningarna från de europeiska återförsäljarna från Förenta staterna begränsas till att gälla endast reservdelar som de fått i uppdrag att köpa av en europeisk kund. Haladjian har vidare framfört tre separata anmärkningar som avser listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner, övervakningen av destinationen för köp mellan de olika handelszonerna samt fördröjningen vid tilldelningen av koder för att identifiera transaktionerna inom CES-systemet (nedan kallade CES-koderna).

a) Begränsningens inverkan på försäljningen mellan handelszonerna

Parternas argument

53 Sökanden har anfört att CES-systemets globala karaktär och den försäljningsbegränsning den för med sig mellan handelszonerna inte kan skiljas från gemenskapsaspekten och att dess inverkan måste bedömas konkret och inte abstrakt. Man kan således inte med framgång hävda att CES-systemet inte har någon märkbar inverkan på konkurrensen inom gemenskapen, eftersom det i det omtvistade beslutet saknas en undersökning av den relevanta marknaden. Likaså är uppfattningen att importen till Europa från Förenta staterna fortfarande skulle vara möjlig och lönsam, vilket innebär att den europeiska marknaden inte är avskärmd (se det omtvistade beslutet, punkt 7.2, s. 25, första strecksatsen), således inte relevant för att avgöra om det förekommer konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81 EG.

54 Sökanden har i detta avseende hävdade att det i det omtvistade beslutet inte dras några slutsatser av att de olika geografiska marknaderna är strikt avskärmade, vilket

framgår av följande tre omständigheter: Återförsäljarna kan inte, till skillnad från slutanvändarna, fritt göra sina inköp i Förenta staterna. Sökanden själv — den enda alternativa leverantören inom gemenskapen — kan inte bygga upp lager från Förenta staterna. Företagets marknadsandel i Frankrike har minskat avsevärt. Marknadsandelen skall ha sjunkit från 30 procent år 1982 till 20 procent år 1993 och till mindre än 10 procent år 2003, och detta till förmån för Bergerat, Caterpillars distributör i Frankrike, vilket skulle placera den strax över det tröskelvärde som enligt rättspraxis medför att gemenskapsrätten är tillämplig (förstainstansrätten dom av den 21 oktober 2003 i mål T-368/00, General Motors Nederland och Opel Nederland mot kommissionen, REG 2003, s. II-4491, punkt 153). Denna minskning är tillräcklig för att visa att konkurrensen begränsas på det sätt som avses i artikel 81 EG. Med hänsyn till utvecklingen av denna del av marknaden skulle det inte ha någon betydelse att antalet slutanvändare, för vilka Haladjian gör sina inköp i Förenta staterna inom ramen för CES-systemet, har ökat mellan 2001 och 2003. Vidare bör hela marknaden, och inte bara sökandens situation, undersökas. För den europeiska slutanvändare som söker en säljare som snabbt kan leverera lagervaror är inköpen från Förenta staterna inom ramen för CES-systemet för närvarande inte en effektiv alternativ inköpskälla.

55 Sökanden har också hävdad att påslaget på priset för de amerikanska distributörerna vid export till Europa inte endast får till följd en prisökning på 10 procent, eftersom det pris som faktiskt faktureras kan vara lägre än priset för de amerikanska distributörerna på grund av de rabatter som Caterpillar vanligtvis lämnar till sina distributörer. Det framgår dock av flera handlingar som Haladjian lämnat till kommissionen att Caterpillar vanligtvis inte lämnar några rabatter till distributörer som säljer på export (se skrivelse av den 2 februari 1990 från Caterpillar till de amerikanska distributörerna och skrivelse av den 28 juni 1993 från Caterpillar till detaljhandlarna ("sub-dealers")). Merkostnaden för den amerikanska distributören, och därmed också för den europeiska återförsäljaren och dennes kund, kan således vara mycket högre än vad som anges i det omtvistade beslutet.

56 Kommissionen och Caterpillar har anfört att import från Förenta staterna fortfarande är möjlig och lönsam och att Haladjian fortsätter att vara en alternativ leverantör för de europeiska användarna. De problem som Haladjian tagit upp kan

således inte i sig utgöra en konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81.1 EG, bland annat med hänsyn till kriterierna i domstolens dom av den 28 april 1998 i mål C-306/96, Javico (REG 1998, s. I-1983, punkterna 16 och 25), enligt vilka inverkan av de påstådda konkurrensbegränsningarna på handelsflödet mellan medlemsstaterna inte skall vara obetydlig utan snarare märkbar.

Förstainstansrättens bedömning

57 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att försäljning mellan de olika handelszonerna är förbjuden enligt CES-systemet, om den inte motsvarar den faktiska efterfrågan från en användare som anlitat en återförsäljare som mellanhand. I ett sådant fall måste nämligen beställningen göras genom CES-systemet. Det har i detta avseende inte bestritts att en europeisk återförsäljare, som exempelvis Haladjian, inte längre för egen räkning kan köpa reservdelar tillverkade av Caterpillar i Förenta staterna för att bygga upp ett lager i syfte att tillgodose sina europeiska kunder, vilket var möjligt innan CES-systemet infördes. Dessutom har priset för de amerikanska distributörerna höjts med cirka 10 procent vid försäljning mellan handelszonerna medan det fortfarande står distributören i Förenta staterna fritt att begära det pris han vill av den europeiska återförsäljaren.

58 Dessa begränsningar av försäljningen mellan handelszonerna har i sin nuvarande utformning undersökts av kommissionen i samband med de administrativa förfaranden som inletts avseende Caterpillar till följd av Haladjians klagomål. Caterpillar har i detta sammanhang kunnat visa att den faktiska kostnaden för en anläggningsmaskin fördelar sig med hälften på maskinens inköpspris och med hälften på reservdels- och underhållskostnader. I praktiken är det snarare försäljningen av reservdelar än av anläggningsmaskiner som gör att distributörerna kan bära de kostnader som hänger samman med inrättandet av distributionsnätet. Mot bakgrund av dessa omständigheter ville Caterpillar införa ett system för att bättre beakta distributörernas intressen, eftersom dessa måste fullgöra vissa skyldigheter som återförsäljare inte har, vilka kan parallellimportera reservdelar utan att behöva bära kostnaderna för distributionen av anläggningsmaskiner.

Systemet är förenligt med intressena för Caterpillars kunder, eftersom de vill ha tillgång till ett bra distributionsnät för att garantera underhåll och reparation av maskinerna. Vid förhandlingen klargjorde Caterpillar att det i detta fall rörde sig om ett avgörande inslag i deras affärspolicy och att de förlitade sig på kvaliteten hos sitt nätverk i konkurrensen med de andra tillverkarna av anläggningsmaskiner.

59 Det är mot denna bakgrund som situationen för Haladjian och andra oberoende återförsäljare måste bedömas. Det är inte tillräckligt för Haladjian att kräva att den gynnsamma situationen före 1982 skall upprätthållas, då företaget utan några restriktioner kunde göra sina inköp i Förenta staterna, eftersom det var just denna situation som satte integriteten och kvaliteten hos Caterpillars världsomspännande distributionsnätverk på spel och som var anledningen till att CES-systemet inrättades. Det är viktigt att på den punkten framhålla — vilket också görs i det omtvistade beslutet — att Haladjian fortfarande har möjlighet att göra sina inköp i Förenta staterna, under förutsättning att företaget följer bestämmelserna i CES-systemet. Denna kvarstående leveransmöjlighet är relevant såtillvida att Caterpillar får möjlighet att tillfredsställa behoven hos de kunder som vill ha en annan reservdelsleverantör än den lokala distributören.

60 Det framgår av handlingarna i målet att Haladjian fortfarande är ganska aktiv vad beträffar parallellimport från Förenta staterna till EG/Efta-området, eftersom det totala antalet slutanvändare företaget registrerat sig för hos CES för försäljning mellan handelszonerna har ökat med mer än 20 procent mellan åren 2001 och 2003 och att företagets inköp i Förenta staterna via CES-systemet under denna period har ökat med nästan 40 procent. Haladjian har således anpassat sig till de nya bestämmelserna enligt CES-systemet, och om man förutsätter att påståendet att företaget skulle vara den enda kvarvarande alternativa leverantören inom gemenskapen kan bevisas har detta gett företaget möjlighet att utöka sin verksamhet i Frankrike gentemot andra medlemsstater.

- 61 Beträffande argumentet om Haladjians minskade marknadsandelar i Frankrike skall det konstateras att detta argument inte är tillräckligt övertygande, eftersom det baserar sig på en jämförelse mellan Bergerats totala omsättning och Haladjians omsättning, utan hänsyn till att Bergerat säljer andra varor än Caterpillars varor och erbjuder fler tjänster än Haladjian, och att Haladjians ursprungliga marknadsandel år 1982 ("ungefär en tredjedel av marknaden") har beräknats utifrån en informell uppskattning som gjordes av Bergerat år 1979 och rapporterades indirekt till Haladjian i en skrivelse från en kanadensisk distributör den 19 oktober 1981.
- 62 Beträffande sökandens argument, enligt vilket Caterpillars prisuppräkning för den amerikanska distributören vid export till Europa inte endast får till följd en prisökning på 10 procent, eftersom det pris som faktiskt faktureras kan vara lägre än priset för de amerikanska distributörerna på grund av de rabatter som Caterpillar vanligtvis lämnar till sina distributörer, skall det konstateras — vilket också påpekas i det omtvistade beslutet (punkt 5.1, tredje stycket) — att Caterpillar inte blandar sig i de amerikanska distributörernas slutliga pris vid försäljning mellan handelszonerna. Under alla omständigheter har sökanden inte lagt fram något bevis för sina påståenden om att Caterpillar normalt sett inte ger några rabatter till distributörer av det skälet att försäljningen sker för export. Sökanden har inte heller bevisat att de betydande prisskillnaderna mellan Förenta staterna och EG/Efta-området på grund av CES-systemet neutraliserats till den grad att sådan export blir betydligt mindre intressant kommersiellt sett och detta så mycket mindre som det står de amerikanska distributörerna fritt att erbjuda rabatter inom sina egna marginaler. De bägge skrivelserna som sökanden hänvisat till i detta hänseende är inte övertygande, eftersom den första av dessa, Caterpillars skrivelse av den 2 februari 1990 till de amerikanska distributörerna, inte innehåller någon hänvisning till rabatter, och den andra, Caterpillars skrivelse av den 28 juni 1993 till detaljhandlarna, avser detaljhandlare vars uppgift är att tillfredsställa Caterpillars kunder lokalt och inte att sälja på export.
- 63 Av vad som anförts ovan följer att kommissionen inte gjorde någon uppenbart oriktig bedömning då den fann att den bevisning som sökanden åberopat för att stödja argumentet om att försäljningen mellan handelszonerna begränsats inte var tillräckligt övertygande.

64 De övriga argumenten som sökanden framfört i detta hänseende är inte av sådant slag att denna slutsats kan ifrågasättas.

b) Anmärkningen avseende listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner

65 Sökanden har hävdad att även om listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner inte officiellt avser återförsäljare som bedriver handel inom gemenskapen, är det ändå i praktiken så att de återförsäljare som bedriver, eller som är behöriga att bedriva, handel inom gemenskapen med nödvändighet upptas på denna ”svarta lista”. Skillnaden mellan en europeisk återförsäljare, som bedriver verksamhet i en medlemsstat utifrån en annan medlemsstat och en återförsäljare som agerar i flera olika handelszoner, och som omfattas av CES-systemet, är således endast teoretisk, och därför innehåller CES-systemet i sig en konkurrensbegränsande komponent för de europeiska återförsäljare som ägnar sig åt försäljning inom gemenskapen, eftersom listan ger Caterpillars distributörer möjlighet att lokalisera dem enbart genom det faktum att de betecknats som återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner.

66 Förstainstansrätten påpekar att sökanden, genom att påstå att alla återförsäljare inom gemenskapen också är återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner och upptagna på listan, inte har kunnat förklara varför detta skulle medföra en begränsning av försäljningen inom gemenskapen eller mellan de olika handelszonerna. Sökanden har således inte förklarat på vilket sätt detta — om man förutsätter att påståendet kan bevisas — har hindrat denne från att göra sina inköp i Förenta staterna inom ramen för CES-systemet eller har kunnat inverka negativt på dennes försäljningsmöjligheter i Europa. Det framgår av det omtvistade beslutet att det enda syftet med listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera av handelszonerna är att informera Caterpillars distributörer om att den återförsäljare som presenterar sig som en reservdelsköpare för lokala ändamål i själva verket kan vara en återförsäljare som har för avsikt att använda reservdelarna för handel mellan handelszonerna i strid med CES-systemet.

67 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkning angående listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner inte kan godtas.

c) Anmärkningen avseende övervakningen av destinationen för försäljningen mellan handelszonerna

68 Sökanden har bestritt påståendet i det omtvistade beslutet, enligt vilket den europeiska återförsäljare som upptas i listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner inte förvägras möjligheten att köpa reservdelar utan kan underkastas den enskilde distributörens egen godtyckliga bedömning vid förfarandet för kontroll av destinationen för de varor som inhandlats för att säljas i EG/Efta-området (det omtvistade beslutet, punkt 5.3, andra strecksatsen, femte stycket). I själva verket är distributörernas påstådda godtyckliga bedömning en skyldighet som ålagts dem av Caterpillar. Distributörerna måste följa bestämmelserna i CES-systemet för försäljning mellan handelszonerna och därför måste detta ovillkorligen kontrolleras genom en faktisk övervakning av destinationen för de reservdelar som säljs till de europeiska återförsäljare som upptas i listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner. Det skulle således knappast spela någon roll ifall Haladjian inte hade påstått att företaget genom en europeisk distributör varit underkastad en kontroll av destinationen för de varor som inhandlats för att säljas i EG/Efta-området. Även om distributören vet att varans destination är EG/Efta-området är han likväl inte skyldig att göra någon kontroll enligt CES-systemet. Eftersom Haladjian är etablerat i Frankrike, där priserna är högre, måste dess inköp i de andra medlemsstaterna för vidareförsäljning i Frankrike betraktas som försäljning inom gemenskapen och det är meningslöst att be företaget bevisa att det inom gemenskapen underkastats ett kontrollförfarande för de inhandlade varornas destination. För övrigt har sökanden erinrat om att man genom skrivelsen från M.A. till Schmidt, av den 11 september 1990, kan fastställa att Haladjians import till hamnarna i Le Havre och Marseille övervakades av den franska distributören Bergerat.

69 Förstainstansrätten påpekar att sökandens påstående, att kontrollen av destinationen för försäljning mellan de olika handelszonerna skulle ha ålagts av Caterpillar och inte ha lämnats åt den berörda distributörens godtycke, inte räcker för att bevisa att det omtvistade beslutet är felaktigt på denna punkt. Det framgår av Caterpillars skrivelse av den 13 december 1990, i vilken innehållet i CES-systemet förklaras för distributörerna i EG/Efta-området, att det åligger distributören att fastställa om de reservdelar han säljer till en återförsäljare inom EG/Efta-området har just det området som destination eller ett annat geografiskt område. Kontrollen är således lämnad åt distributörens eget godtycke och han genomför den om han anser att det behövs. I tveksamma fall ankommer det på distributören att fråga återförsäljaren om destinationen för de reservdelar han köper. I händelse av vidareförsäljning utanför det berörda området, skall försäljningen omfattas av CES-systemet. Om så inte är

fallet krävs inga ytterligare formaliteter. I det fall en distributör från EG/Efta-området säljer till en återförsäljare i samma område kan en sådan kontroll möjligen motiveras om distributören anser att det finns en risk för att reservdelarnas destination är Afrika, då det ju skulle röra sig om en försäljning mellan handelszonerna. Man kan inte genom någon av handlingarna i målet bevisa att Caterpillar ålägger sina distributörer systematisk kontroll av destinationen för de varor som säljs.

- 70 Sökandens hänvisning till skrivelsen av den 11 september 1990 från M.A. till Schmidt, enligt vilken Haladjians import till hamnarna i Le Havre och Marseille från Förenta staterna övervakas av den franska distributören Bergerat, räcker inte för att bevisa att det var Caterpillar och CES-systemet som krävde övervakningen. Denna handling hör hemma i ett särskilt sammanhang, i vilket Bergerat och Caterpillar försökte identifiera Haladjians inköpskällor, då företaget fortsatte med sina inköp från Förenta staterna utanför CES-systemet.
- 71 Det bör i alla händelser påpekas att sökanden inte bestritt bedömningen i det omtvistade beslutet, enligt vilken sökanden inte har sagt att företaget varit underkastad en sådan kontroll av destinationen för reservdelar som inhandlats av en distributör i EG/Efta-området, och inte heller har bevisat detta. Sökanden kan således inte på denna grund påstå att CES-systemet skulle hindra försäljning inom gemenskapen.
- 72 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkning angående övervakningen av destinationen för försäljningen mellan handelszonerna inte kan godtas.

d) Anmärkningen avseende fördröjningen vid tilldelningen av CES-koder

- 73 Sökanden har anfört att den emellanåt fick CES-koder av Caterpillar med viss fördröjning, trots att sådana koder krävdes för att efterkomma beställningarna från

företagets kunder i Förenta staterna. Enligt sökanden måste man ta hänsyn till dessa fördröjningar vid bedömningen av CES-systemets konkurrensbegränsande karaktär. Sökanden har i det hänseendet hävdats att resonemanget i punkt 5.4 i det omtvistade beslutet för att tillbakavisa hans påståenden inte tar hänsyn till den bevisning som lades fram i samband med det administrativa förfarandet. Kommissionen ifrågasätter därmed vissa delar i en sammanställning som Haladjian fogat till sina anmärkningar i skrivelsen enligt artikel 6, såsom att det saknas exempel som styrker påståendena och det faktum att utgångspunkten för att beräkna fördröjningen i tilldelningen av koder inte var datumet för översändandet av denna begäran till CES i Belgien utan datumet för översändandet av begäran till Förenta staterna, medan andra handlingar bevisar att Caterpillar självt erkänner att dessa fördröjningar förekommit.

74 Förstainstansrätten har påpekat att sökanden i samband med det administrativa förfarandet inte lade fram någon handling eller något bevis, och inte heller något indicium för att bevisa att de fördröjningar av tilldelningen av CES-koder som ibland uppstod från och med det att CES-systemet inrättades hänger samman med att Caterpillar avsiktligt velat försvåra CES-systemet för sökanden.

75 Det framgår av skriftväxlingen mellan Caterpillar och Haladjian i skrivelserna av den 21 och 28 maj 1993 att Caterpillar informerade Haladjian om att tilldelningen av CES-koder krävde att vissa uppgifter hade lämnats i samband med att beställningarna inlämnades och att de beställningssedlar som Haladjian skickat saknade några av dessa uppgifter.

76 Caterpillar svarade i en skrivelse av den 31 mars 2000 på Haladjians klagomål av den 7 mars 2000, enligt vilket vissa fördröjningar av tilldelningen av koder skulle ha ägt rum under år 1999 och början av år 2000, att det aldrig hade funnits någon blockering i tilldelningen av koder och att fördröjningarna berodde på de problem CES hade med att kontakta de personer som anlitat Haladjian för att göra en beställning från Förenta staterna och att CES för att avhjälpa problemen hade beslutat att mjuka upp sitt system genom att göra stickprovskontroller på vissa av beställningarna i stället för att kontrollera alla beställningar, vilket varit fallet tidigare.

- 77 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkning angående fördröjningen av tilldelningen av CES-koder inte kan godtas.
- 78 Följaktligen kan inga av sökandens anmärkningar angående CES-systemets inneboende konkurrensbegränsande karaktär godtas.

2. Anmärkningarna avseende Caterpillars skrivelse av den 15 december 1982 till företagets europeiska distributörer

- 79 Sökanden har, i samband med redogörelsen för de förändringar som gjordes i saluföringssystemet för Caterpillars produkter från och med år 1982 (punkt 5.2) och bedömningen av tillämpligheten av artikel 81.1 EG på omtvistade avtal och förfaranden inom EG/Efta-området (punkt 7.1), hävdade att det omtvistade beslutet grundar sig på en undermålig version av Caterpillars skrivelse av den 15 december 1982 till sina europeiska distributörer. Enligt den version som tas upp i det omtvistade beslutet bad Caterpillar sina distributörer i Europa att inte sälja reservdelar till en återförsäljare som ville exportera dessa utanför Förenta staterna eller till länderna i EG/Efta-området. Den enda version som kan tas i beaktande är emellertid den version av skrivelsen som Haladjian fick av Leverton, som är en av distributörerna i Förenade kungariket och av vilken det framgår att förbudet mot att sälja utanför det beviljade området endast gällde Förenta staterna och inte länderna i EG/Efta-området, vilket felaktigt skulle ha uppgetts i det omtvistade beslutet.
- 80 Sökanden har också gjort gällande att det omtvistade beslutet har fattats i strid med artikel 6 i förordning nr 2842/98, enligt vilken klaganden måste ha fått tillfälle att inkomma med synpunkter på skälen för att inte vidta åtgärder till följd av hans

klagomål, med hänsyn till att den version av skrivelsen av den 15 december 1982 som beslutet grundar sig på inte är den version som bifogats skrivelsen enligt artikel 6 och att kommissionen inte har informerat sökanden om vilken tolkning och betydelse denna handling skulle ges i det slutliga beslutet (domstolens dom av den 25 oktober 1983 i mål 107/82, AEG mot kommissionen, REG 1983, s. 3151, punkterna 26 och 27; svensk specialutgåva, volym 7, s. 287).

- 81 Kommissionen, som stöds av Caterpillar, har bestritt denna bedömning.
- 82 Förstainstansrätten vill först och främst påpeka att det inte finns två versioner av skrivelsen av den 15 december 1982, vilket sökanden påstått, utan två olika skrivelser av samma datum, som Caterpillar har skickat till olika mottagare. Det kan konstateras att innehållet i den skrivelse som nämns i det omtvistade beslutet väl motsvarar innehållet i den skrivelse av den 15 december 1982 som Caterpillar skickade till sina distributörer i EG/Efta-området (bilaga 46 i ansökan, sidan 1034). Det omtvistade beslutet är således inte felaktigt på denna punkt. När det gäller den skrivelse av den 15 december 1982 som åberopats av sökanden, skall det påpekas att denna skrivelse i själva verket motsvarar en skrivelse av samma datum som Caterpillar skickade till de distributörer som inte hade tilldelats handelszoner tillhörande EG/Efta-området (bilaga 46 i ansökan, s. 1038, se även bilaga 1 till interventionsinlagan). Kommissionen behövde således inte ta hänsyn till denna skrivelse för att bedöma tillämpligheten av artikel 81.1 EG på omtvistade avtal och förfaranden inom EG/Efta-området.
- 83 Förstainstansrätten påpekar vidare att CES-systemet inte infördes förrän år 1990, och detta i syfte att avhjälpa problemet med att instruktionerna från år 1982 till Caterpillars distributörer inte följdes. Det är således först från och med år 1990 som Caterpillar i praktiken kunnat styra och kontrollera exporten av reservdelar mellan olika handelszoner. Det framgår av handlingarna i målet att Caterpillar i en skrivelse av den 13 december 1990 till samtliga distributörer inom gemenskapen, som en följd av att den tyska distributören Zeppelin vägrat sälja till en belgisk återförsäljare, uttryckligen påmint om att CES-systemet inte skulle tillämpas på återförsäljare som säljer till användare inom EG/Efta-området. Med stöd av denna handling har således

kommissionen verkligen kunnat fastslå att det i förevarande fall inte finns några skriftliga instruktioner från Caterpillar till europeiska distributörer med uppmaning om att inte sälja till återförsäljare som vill köpa i ett land i EG/Efta-området för att sälja vidare till ett annat land inom detta område, vilket också anges i det omtvistade beslutet i punkterna 6.1 och 7.1.

84 Sökanden kan heller inte med framgång åberopa ett åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 2842/98, eftersom sökanden fick de båda skrivelserna av den 15 december 1982 i samband med det administrativa förfarandet, såsom handlingar bifogade till Caterpillars synpunkter på klagomålet av den 9 februari 1994, och kommenterade dem i sina synpunkter på skrivelsen enligt artikel 6, genom att uppmärksamma kommissionen på vilken av versionerna av skrivelsen av den 15 december 1982 sökanden ansåg vara den rätta och som skulle tas i beaktande i bedömningen av omtvistade avtal och förfaranden inom EG/Efta-området. Sökanden kan således inte klandra kommissionen för att ha redogjort för innehållet i den skrivelse som Caterpillar faktiskt skickat till sina distributörer i EG/Efta-området och för att ha dragit slutsatser av densamma.

85 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkningar angående skrivelsen av den 15 december 1982 från Caterpillar till de europeiska distributörerna inte kan godtas.

3. Anmärkningarna avseende handlingarna om Bergerat och dennes erbjudanden till Haladjians kunder

a) Anmärkningen avseende Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 till Bergerat

Det omtvistade beslutet

86 I samband med redovisningen av resultaten av undersökningen avseende förhållandet mellan Caterpillar och dess franska distributör Bergerat redovisades

också innehållet i en skriftväxling mellan dessa båda företag i det omtvistade beslutet i punkt 6.2. Det handlar dels om en skrivelse av den 10 juli 1990 från Bergerat till Caterpillar, i vilken Bergerat klagar på det konkurrenstryck företaget utsätts för på sitt område genom reservdelsimporten från Förenta staterna och begär att bli informerad om följderna av CES-systemets införande i Förenta staterna, dels om skrivelsen av den 19 juli 1990, som svar från Caterpillar till Bergerat, för att informera detta om att CES-systemets mål kommer att ha uppnåtts när inköpskällorna för Caterpillars reservdelsåterförsäljare börjar uttömmas, och sedan tar slut. I skrivelsen av den 19 juli 1990 uppges också att syftet med CES-systemet är att få slut på återförsäljarnas verksamhet samtidigt som man på bästa sätt försöker utveckla ytterligare försäljningsmöjligheter och inte förlora något viktigt kontrakt avseende originalreservdelar tillverkade av Caterpillar (det omtvistade beslutet, punkt 6.2, s. 11).

- 87 Enligt det omtvistade beslutet bekräftar dessa handlingar Caterpillars policy att via CES-systemet kontrollera försäljningen mellan handelszonerna och att förhindra sådan försäljning utanför systemet. Till stöd för denna ståndpunkt uppges i det omtvistade beslutet att även om Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 tycks förorda en handelspolicy som syftar till att få slut på återförsäljarnas verksamhet avses i denna skrivelse — läst i sitt sammanhang — i själva verket endast återförsäljarnas import från Förenta staterna utanför CES-systemet. Denna tolkning styrks av att skrivelsen är ett svar på skrivelsen från Bergerat av den 10 juli 1990, i vilken det företaget lyfte fram problemet med den strikta tillämpningen av CES-systemet för export från Förenta staterna och av det faktum att ”det inte finns några bevis på att det införts en policy som syftar till att stoppa återförsäljarnas import av reservdelar från Förenta staterna till Europa” (det omtvistade beslutet, punkt 6.2, s. 12).

Parternas argument

- 88 Sökanden har anfört att det uttryckligen framgår av Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 till Bergerat att syftet med CES-systemet är att helt uttömma återförsäljarnas inköpskällor i Förenta staterna för originalreservdelar tillverkade av

Caterpillar. Det omtvistade beslutet skulle således vara felaktigt eftersom där påstås att denna handling inte visar på något försök att isolera EG/Efta-området från andra handelszoner. För att denna slutsats skall kunna dras anges i beslutet att skrivelsen av den 19 juli 1990 endast avser återförsäljarnas verksamhet ”utanför CES-systemet”. För sökanden strider emellertid en sådan tolkning såväl mot lydelsen i skrivelsen som mot vinsterna med CES-systemet, som ju bygger på att återförsäljarna inte får bedriva handel mellan handelszonerna, vilket är en rättighet som endast slutanvändarna har. Enligt sökanden är de återförsäljare som åsyftas i exportförbudet i skrivelsen av den 19 juli 1990 samtliga återförsäljare och inte enbart de återförsäljare som gör affärer utanför CES-systemet.

- 89 Kommissionen, som stöds av Caterpillar, har gjort gällande att denna kritik bortser från själva lydelsen i skrivelsen av den 19 juli 1990, som avser att säkerställa att alla parter, och särskilt återförsäljarna, efterlever CES-systemet, vilket ger Haladjian möjlighet att beställa från Förenta staterna för sina kunders räkning.

Förstainstansrättens bedömning

- 90 Förstainstansrätten fastslår att sökandens invändningar angående den tolkning av innehållet i Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 som görs i det omtvistade beslutet inte föranleder någon annan tolkning. Uttrycket ”stopping resellers’ activities” (få ett slut på återförsäljarnas verksamhet) i det omtvistade beslutet, vilket förekommer i Caterpillar Overseas skrivelse av den 19 juli 1990 och som i sig skulle kunna antyda att Caterpillar vill slå ut återförsäljarna, måste ovillkorligen läsas i sitt sammanhang, det vill säga tillsammans med Bergerats skrivelse av den 10 juli 1990 som lyfte fram problemet med den strikta tillämpningen av CES-systemet på export från Förenta staterna. I det sammanhanget kan ”återförsäljarnas verksamhet”, som Caterpillar önskar få ett slut på, mycket väl tolkas som om det gäller den verksamhet som CES-systemet avser att begränsa, det vill säga den import till

Europa från Förenta staterna som genomförs av återförsäljare som inte går via CES-systemet. Det är dessa inköpskällor som CES-systemet vill uttömma och inte de källor som inom ramen för CES-systemet ger en europeisk återförsäljare möjlighet att göra sina inköp i Förenta staterna om han handlar för en europeisk användares räkning, vilket sökanden försöker göra gällande utan någon annan bevisning.

- 91 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkning om Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 till Bergerat inte kan godtas.

b) Anmärkningarna avseende Bergerats erbjudanden till Haladjians kunder

Det omtvistade beslutet

- 92 I samband med bedömningen av tillämpligheten av artikel 81.1 EG på omtvistade avtal och förfaranden inom länderna i EG/Efta-området, uppgavs i det omtvistade beslutet att Haladjian vid det administrativa förfarandet inkommit med flera handlingar om erbjudanden som hans kunder hade fått av den franska distributören Bergerat i juni 1993. Enligt Haladjian innebar dessa erbjudanden "konkurrensbegränsande villkor, eftersom de innehöll särskilda rabatter för att öka försäljningen", det vill säga mängdrabatter och "andra förslag som exempelvis prisstopp under två år". I det omtvistade beslutet uppges tvärtom att "det faktum att Bergerat försöker få fram namnen på Haladjians kunder genom information via CES-systemet och att han försöker värva dem [inte utgör] en konkurrensbegränsning" (det omtvistade beslutet, punkt 7.1 b, s. 21, första stycket).

Parternas argument

93 Sökanden har hävdad att det omtvistade beslutet är felaktigt såtillvida att det hänvisar till Bergerats erbjudanden till sökandens kunder utan att reagera mot att Bergerat kunde ta del av "den information som går genom CES-systemet". Genom detta förefaller det som om kommissionen godtar att CES-systemet ger distributörerna möjlighet att hämta information om återförsäljarnas verksamhet. Sökanden har emellertid understrukt att de handlingar som lades fram vid det administrativa förfarandet visar att Bergerat hade tillgång till namnen på Haladjians kunder redan den 14 april 1993, det vill säga dagen efter det att denne uppgett för Caterpillar att företaget tänkte handla för dessa kunders räkning inom ramen för CES-systemet. Kommissionen verkar inte heller ha tagit någon hänsyn till att en representant från Bergerat har besökt sökandens kunder tillsammans med en representant från Caterpillar, vilket skulle visa på en samordning mellan dessa företag. Sökanden har vidare hävdad att det framgår av en skrivelse av den 21 september 1999 från Caterpillar till en grekisk återförsäljare, att CES-systemet i sig innebär att den som distribuerar Caterpillars produkter vid destinationsorten känner till alla nya köpare som använder sig av CES-systemet samt deras kunders identiteter. Kommissionen borde följaktligen ha betraktat all överföring av känslig information om Haladjians verksamhet till Bergerat som förbjudet samordnat förfarande enligt artikel 81 EG, i syfte att begränsa eller till och med få bort detta företag från marknaden, i egenskap av konkurrent.

94 Sökanden har vidare anfört att det omtvistade beslutet är felaktigt i den del det fastslås att de rabatter som Bergerat erbjöd sina kunder utgör "mängdrabatter" som inte utgör en konkurrensbegränsning. Rabatterna i fråga stod emellertid inte i proportion till de inhandlade kvantiteterna utan hängde samman med en försäljningsökning och det rörde sig således inte om mängdrabatter (domstolens dom av den 9 november 1983 i mål 322/81, Michelin mot kommissionen, REG 1983, s. 3461; svensk specialutgåva, volym 7, s. 351). I det omtvistade beslutet tas inte heller hänsyn till att Bergerat också hade erbjudit prisstopp under två år. Med hänsyn till omständigheterna kring dessa rabatter, som var direkt riktade till Haladjians kunder vilka just då sagt sig vara angelägna om att få behålla en alternativ inköpskälla i Förenta staterna genom att anlita denne som mellanhand — och samtidigt som

Haladjian, Bergerats enda konkurrent på den franska marknaden, fick sitt handlingsutrymme kraftigt inskränkt —, är det uppenbart att syftet med dessa priserbudanden var att begränsa konkurrensen på den aktuella marknaden genom att få bort Haladjian.

- 95 Kommissionen har hävdad att det inte går att bekräfta att Bergerats erbjudanden var oberättigade eller att de var ett resultat av de upplysningar företaget fått via CES-systemet, eftersom Haladjians kunder också kunde vara Bergerats kunder. Haladjian har dessutom inte bevisat att CES-systemet nödvändigtvis innebär att uppgifter om kunder som anlitar en återförsäljare förs vidare.
- 96 Caterpillar har för sin del hävdad att CES policy är att inte ge distributörerna tillgång till namnen på de slutkonsumenter som importerar till deras område.

Förstainstansrättens bedömning

- 97 Haladjians påstående, att dess konkurrent, den franska distributören Bergerat, har använt sig av information som Haladjian vidarebefordrat till Caterpillar — det vill säga namnen på de kunder som hade anlitat sökanden för att köpa reservdelar av de amerikanska distributörerna via CES-systemet — för att bearbeta dess kunder och locka dem till att handla hos Bergerat i stället för hos Haladjian, kan betraktas som ett åsidosättande av artikel 81.1 EG, om det stöds av tillräcklig bevisning för att uppfylla de rättsliga kraven i den bestämmelsen. Det är i detta sammanhang, det vill säga mot bakgrund av de uppgifter som framgår av handlingarna i målet som man måste analysera — det visserligen summariska — påståendet i det omtvistade beslutet att ”det faktum att Bergerat försöker få fram namnen på Haladjians kunder genom information via CES-systemet och att Bergerat försöker värva dem [inte] utgör ... en konkurrensbegränsning”.

98 När det gäller de handlingar om Bergerat som sökanden hänvisar till kan det genom en granskning av dessa endast slås fast att en representant för detta företag har begett sig till en av de kunder som anlitat Haladjian inom ramen för CES-systemet, tillsammans med en representant för Caterpillar (fax från Bergerat till [B.] av den 14 april 1993, bilaga 32 till ansökan, s. 766), och att kunden efter detta besök fått ett affärserbjudande innehållande ”en extra rabatt på 10 procent på den ökade inköpsvolymen av reservdelar, som inte exporteras, från den 1 juli till den 31 december 1993” och en frysning av priserna på reservdelar under 1993 och 1994 (skrivelse från Bergerat till [B.] av den 30 juni 1993, bilaga 32 till ansökan, s. 768). Dessa handlingar visar också att Bergerat gett en annan av Haladjians kunder samma löfte efter ett besök vid detta företag (skrivelse från Bergerat till [G.] av den 30 juni 1993, bilaga 32 till ansökan, s. 772).

99 Handlingarna i fråga räcker dock inte för att bevisa att Bergerat tagit del av namnen på Haladjians kunder via CES-systemet. Det skall i detta sammanhang nämnas att sökanden, som svar på en fråga angående denna punkt vid förhandlingen, uppgav för förstainstansrätten att den handling från CES av den 25 maj 1993 (bilaga 32 till ansökan, s. 767) som innehåller namnen på vissa kunder som denne handlar åt i Förenta staterna inom ramen för CES-systemet — bland annat namnen på de båda ovannämnda kunderna som fått ett affärserbjudande från Bergerat — var en handling som Haladjian hade fått från Caterpillar och att Haladjian inte kunde fastställa om den också hade skickats till Bergerat eller om Bergerat hade fått kännedom om den via Caterpillar. Man måste också ta hänsyn till det faktum att varje kund hos Haladjian som köper reservdelar tillverkade av Caterpillar nödvändigtvis också är kund hos Caterpillar, eftersom kunden köpt den anläggningsmaskin som reservdelarna passar till. Det är således förklarligt att en representant från Caterpillar beger sig till användarna av anläggningsmaskinerna för att förhöra sig om deras behov vad gäller reservdelar. Bergerats uppvaktning av Haladjians kunder, ibland i sällskap med en representant från Caterpillar, kan således betraktas som en uppvaktning i kommersiellt syfte från Bergerats sida gentemot alla kunder som köper materiel av märket Caterpillar, vilka också skulle kunna vara Haladjians kunder, utan att detta medför en konkurrensbegränsning enligt artikel 81 EG.

- 100 Vad beträffar Caterpillars skrivelse av den 21 september 1999 till en grekisk återförsäljare motsäger dess innehåll sökandens påstående. I skrivelsen lämnas en redogörelse för CES-systemets principer och anges uttryckligen att den europeiska återförsäljaren kan göra sina inköp hos vilken distributör som helst som godkänts av Caterpillar samt klargörs att om återförsäljaren väljer att göra sina inköp hos CES i Belgien kommer CES att fråga distributören vid platsen för varans destination om tillstånd att agera i dennes namn. Denna förfrågan innebär emellertid inte att CES till distributören lämnar ut den kunds identitet för vilken återförsäljaren agerar.
- 101 Det finns således ingen handling som stödjer sökandens påstående om att Bergerat — eller någon annan distributör i EG/Efta-området — via CES-systemet har tillgång till namnen på de kunder som har anlitat Haladjian för försäljning mellan handelszonerna.
- 102 Vad beträffar sökandens anmärkningar om att det omtvistade beslutet var felaktigt eftersom det inte inbegrep någon granskning av de rabatter och erbjudanden om prisstopp som Bergerat gav två av sökandens kunder trots att dessa affärs-erbjudanden syftade till att få bort Haladjian från den ifrågavarande marknaden, skall det framhållas att dessa påståenden, som gäller överträdelse av artikel 82 EG och inte av artikel 81 EG, inte skulle behandlas av kommissionen i samband med undersökningen av Haladjians klagomål, som avsåg Caterpillar och inte Bergerat. Sökanden har i det avseendet inte kunnat bevisa att någon samordning ägt rum mellan Caterpillar och Bergerat när det gäller dessa affärserbjudanden.
- 103 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkningar om Bergerats erbjudanden till Haladjians kunder inte kan godtas.

4. Anmärkningarna avseende handlingarna om Leverton

a) Det omtvistade beslutet

104 Vad beträffar handlingarna om Leverton, en av Caterpillars distributörer i Förenade kungariket, vilka inlämnats av Haladjian för att bevisa att denna distributör erbjudit företaget orimligt höga priser, uppges det i det omtvistade beslutet i punkt 6.4 att den prislista som Leverton erbjöd Haladjian i sin skrivelse av den 21 april 1993 var densamma som erbjudits användarna i Förenade kungariket. I beslutet dras därför slutsatsen att om priserna är orimligt höga för Haladjian är de det även för användarna i Förenade kungariket.

b) Parternas argument

105 Sökanden har anfört att kommissionen i det omtvistade beslutet inte har beaktat att Leverton år 1983 aviserade att han skulle upphöra med leveranserna till Haladjian och att Levertons erbjudande om den nationella prislistan den 21 april 1993 var detsamma som Haladjian samtidigt fick från Maia på inrådan av Caterpillar. Påståendet att ”om dessa priser är orimligt höga för Haladjian är de det även för användarna [i Förenade kungariket]” är felaktigt, eftersom det beroende på orderstorleken från de återförsäljare som skulle sälja inom gemenskapen kunde göras en beräkning av priserna utifrån ”Consumer price” (även kallad internationell prislista av Maia) innan CES-systemet infördes och eftersom dessa priser var lägre än de nationella priser som de europeiska distributörerna tillämpade på sina respektive områden.

106 Kommissionen, som stöds av Caterpillar, har bestritt denna bedömning.

c) Förstainstansrättens bedömning

- 107 Förstainstansrätten fastslår att inget av sökandens argument gör det möjligt att fastställa att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning.
- 108 Vad beträffar det faktum att Levertons säljvägran till Haladjian i mars 1983 inte beaktades kan det efter en undersökning av handlingen i fråga (bilaga 5 till ansökan, s. 380) endast fastställas att Leverton hållt inne Haladjians order i väntan på diskussioner som gällde genomförandet av Caterpillars produktsaluföringssystem som just hade inrättats. Under alla förhållanden fanns denna handling innan CES-systemet infördes.
- 109 Vad beträffar det faktum att Maias samtidiga erbjudande till Haladjian inte togs upp i det ifrågasatta beslutet, konstaterar förstainstansrätten att erbjudandet granskades genom beslutet i samband med handlingarna om Maia. Ingen ny granskning behövde göras i samband med undersökningen av handlingarna om Leverton. Maias erbjudande hänvisade dessutom till den italienska prislistan och inte till den prislista som gällde i Förenade kungariket och inkluderade en rabatt på 10 procent. Villkoren var således inte desamma som i Levertons erbjudande. Sökanden har inte heller redogjort för på vilket sätt sådana erbjudanden enligt sökanden kan utgöra bevis för en samordning mellan Caterpillar och dess engelska och italienska distributörer.
- 110 Vad beträffar sökandens kritik mot påståendet i det omtvistade beslutet att "om de priser [som gäller i Förenade kungariket] är orimligt höga för Haladjian är de det även för användarna [i Förenade kungariket]" — vilket är en kritik som grundar sig på påståendet att det beroende på orderstorleken från de återförsäljare som skulle sälja inom gemenskapen kunde lämnas lägre priser än vad som angavs i de nationella prislistorna innan CES-systemet infördes —, kan det konstateras att denna kritik inte har någon inverkan på det omtvistade beslutet. Enligt det

omtvistade beslutet står det distributören fritt att erbjuda återförsäljaren vilket pris han vill, och denne kan i sin tur erbjuda det nationella priset eller ett annat pris som han finner lämpligt. Sökanden kan i det hänseendet inte bevisa på vilket sätt det pris som Leverton erbjöd i detta fall, enligt sökanden, var diskriminerande.

- 111 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkningar avseende handlingarna om Leverton inte kan godtas.

5. *Anmärkningarna avseende handlingarna om Maia*

- 112 Sökanden har anført att innehållet i de handlingar om Maia som inlämnades vid det administrativa förfarandet förvanskats i det omtvistade beslutet. I stället för att analysera dessa handlingar, som exempel på vad en återförsäljare bör göra för att motarbeta förbudet *de facto* mot att parallellimportera inom gemenskapen, tas de i beslutet upp för att förklara och motivera Caterpillars handlande.

a) Handlingarna om nätverket Maia/ICBO/Schmidt

Det omtvistade beslutet (punkt 6.3 och punkt 7.1 c)

- 113 Enligt det omtvistade beslutet är det genom de handlingar om Maia som Haladjian inlämnade vid det administrativa förfarandet möjligt att fastställa att denna distributör hade inrättat ett parallellt distributionsnätverk som levererade till Haladjian utanför CES-systemet. Handlingarna i fråga lades fram i punkt 6.3 i det

omtvistade beslutet. Det rör sig om det anonyma brev som Caterpillar fick i februari 1990 med uppgifter om att det italienska bolaget ICBO — vars aktieägare är M.A., en ansvarig hos Maia, och det amerikanska bolaget Schmidt — köpte reservdelar av Maia för Schmidts räkning som reserverade dem för Haladjian, liksom om faxmeddelandet av den 13 februari 1990 från M.A. till Schmidt, för att meddela att Caterpillar ville ha en förklaring till Maias försäljning till ICBO, och om skrivelsen av den 21 september 1990 från M.A. till Schmidt för att meddela honom om Caterpillars besök, samt om det svar som Maia lämnade beträffande försäljningarna till ICBO.

- 114 Innehållet i denna skrivelse av den 21 september 1990, som återgetts i det omtvistade beslutet, är följande:

”... Vi har fått besök från [representanter för Caterpillar Frankrike och Italien]. De har berättat följande för oss: I Frankrike finns det en mycket stark konkurrent (Haladjian, som finns med på återförsäljarlistan!) som tidigare fick ett flertal containrar från Förenta staterna ... Containrarna kommer inte längre men Haladjian fortsätter ändå att göra goda affärer. Vem/Var är den nya källan ? [Bergerat] hörde vissa rykten i Marseille angående den illegala handeln med reservdelar från CAT från Italien som 'styrdes' av den italienska maffian ... Vi svarade som förra gången. Vi känner ICBO. De säljer begagnad utrustning med afrikanska länder som destination ... Caterpillars representanter sade på ett mycket artigt sätt att de trodde på oss men att vi måste vara mycket försiktiga, eftersom deras reaktion i slutändan skulle kunna vara (uppsägning av kontraktet) ... På mitt företag oroar vi oss mycket nu. Jag tycker att vi måste diskutera denna fråga enskilt eftersom situationen börjar bli allt farligare ...” (Det omtvistade beslutet, punkt 6.3, fjärde stycket.)

- 115 Enligt det omtvistade beslutet kan man genom dessa handlingar fastställa sammanhanget kring Haladjians beställning från Maia år 1993 (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, s. 15, andra stycket). Följande omständigheter framgår särskilt. För det första skulle Maia, en av Caterpillars officiella distributörer, ha använt ICBO

som parallellt nätverk till sitt officiella nätverk för att handla med reservdelar i icke-europeiska länder genom att kringgå CES-systemet och i strid med sitt distributionsavtal. För det andra skulle ICBO och Schmidt ha fått reservdelar från Maia till andra priser än dem som angavs i den italienska prislistan genom att låtsas att destinationen för dessa reservdelar var Förenta staterna. Reservdelarna var i själva verket avsedda för Haladjians affärsverksamhet i Afrika och, kanske, åtminstone enligt vad Haladjian påstått, i Frankrike. För det tredje skulle Maias försäljning till Haladjian som skedde genom ICBO och Schmidt ha framlagts för Caterpillar som försäljning av begagnade varor, med Afrika som destination. För det fjärde, år 1993, när Caterpillar blev varse Maias olagliga parallellverksamhet skulle Maia ha beslutat att avbryta sitt deltagande i det nätverk i vilket ICBO, Schmidt och Haladjian ingick. Om M.A. i det fallet skrev till Schmidt att företaget hade fått en uppmaning från sin generaldirektör att undvika kontakt med Haladjian, skulle detta vara ett tecken på deras illegala affärsverksamhet.

- 116 Enligt det omtvistade beslutet förnekar Haladjian inte detta förhållande. Framför allt har Haladjian inte redogjort för för vilka länder de reservdelar som Maia levererade till företaget, genom ICBO och Schmidt, var avsedda. Likaså konstateras i det omtvistade beslutet att Haladjian varken bevisat, innan beställningen hos Maia gjordes den 24 februari 1993 (nedan kallad beställningen av den 24 februari 1993), att företaget försökt köpa reservdelar direkt av Maia för den franska marknaden eller för någon annan marknad i EG/Efta-området eller att Maia vägrat leverera dessa reservdelar till företaget, eller — i händelse av tvist om priserna i ett sådant fall — att Caterpillar lagt sig i prissättningen (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, s. 16 och 17).

Parternas argument

- 117 Sökanden har anfört att det tydligt framgår av de tre handlingarna om Maia från år 1990 att Haladjians inköp i Italien, med Frankrike som destination, har begränsats av Caterpillar och av vissa av dess distributörer, stick i stäv mot CES-systemets syfte och vad som uppgetts i det omtvistade beslutet.

- 118 Vad beträffar det anonyma brevet till Caterpillar i februari 1990 konstaterar sökanden att det i handlingen uttryckligen uppges att de varor som ICBO inhandlade i Italien genom Schmidt levererades till Marseille, och därefter hämtades och förtullades av Haladjian. Detta förtydligande som inte beaktats i det omtvistade beslutet visar tydligt att Haladjians inköp via ICBO och Schmidt hade Frankrike som destination och inte Afrika.
- 119 Vad beträffar faxmeddelandet av den 13 februari 1990 från M.A. till Schmidt har sökanden noterat att detta inte enbart aviserar att Maia skulle träffa Caterpillar för att redogöra för försäljningen till ICBO. I faxmeddelandet bad M.A. också om mottagarens synpunkter på ett tänkbart scenario, som inbegrep en försäljning med Afrika som destination år 1986. Om faxmeddelandet läses tillsammans med det anonyma brevet kan det konstateras att Maia förvrängt de fakta som lämnats till Caterpillar genom att ta försäljningen med Afrika som destination som förevändning — således i strid med CES-systemet, vilket förbjuder en distributör att sälja till en återförsäljare som exporterar utanför området — i stället för att erkänna att man sålde till Frankrike via Italien, vilket ju framgår av det anonyma brevet. Om Italiens försäljning till Frankrike är helt tillåten — vilket både Caterpillar och kommissionen gjort gällande — menar sökanden att det är svårt att förstå varför Italiens försäljning till Frankrike via en mellanhand som ICBO skulle behöva bli föremål för en anonym anmälan, följd av "förklaringar" till Caterpillar.
- 120 Vad beträffar skrivelsen av den 21 september 1990 från M.A. till Schmidt angående besöken hos Maia av Caterpillars representanter i Frankrike och i Italien, har sökanden hävdat att det i skrivelsen sägs om Haladjians situation att denna återförsäljare tidigare fått flera containrar från Förenta staterna via hamnarna i Le Havre och Marseille "där [Bergerat] har informatörer". Hänsyftningarna till Bergerat på det stället i skrivelsen liksom till andra ställen gör det möjligt att slå fast att Caterpillar agerade i nära samråd med sin franska distributör och bevisar att Bergerat hade en roll i övervakningen av Haladjian och i Caterpillars förehavanden för att avråda Maia från att leverera till Haladjian. Skrivelsen bör också jämföras med Bergerats skrivelse av den 10 juli 1990 till Caterpillar, i vilken alla inblandade påminns om att man måste följa spelreglerna.

121 Sökanden har vidare kritiserat det omtvistade beslutet, eftersom det påstås i detta att försäljningen skedde via ICBO för att CES-systemet skulle kringgå genom att godkänna köp med Afrika som destination. Detta påstående skulle helt ha sin grund i faxmeddelandet av den 13 februari 1990, i vilket M.A. uppgav för Schmidt vad denne tänkte berätta för Caterpillar för att dölja spåren angående leveranserna till Haladjian i Marseille. Det handlade här om en skenbar manöver utan samband med de faktiska omständigheterna. I det omtvistade beslutet tas hänsyn till detta på så sätt att det anges att oavsett hur denna skrivelse skall tolkas kvarstår det faktum att Haladjian aldrig har bevisat att Maias försäljning via ICBO helt eller delvis hade Frankrike som destination (se det omtvistade beslutet, punkt 6.3, s. 17). Eftersom Haladjian inte kunnat lägga fram några bevis för sina påståenden anser kommissionen att denne måste bevisa motsatsen. Utöver det uppenbart felaktiga när det gäller ovannämnda handlingar i vilka det tydligt slås fast att försäljningen hade Frankrike som destination och inte Afrika utgör anmärkningen också en kränkning av sökandens rättigheter, vilken har kritiserats för första gången i det omtvistade beslutet för att inte ha lagt fram någon bevisning i frågan trots att man inte har bett denne om en sådan under tio års förfarande. Vidare kan kommissionen inte tvivla på slutdestinationen för de reservdelar som beställdes av Maia via ICBO och Schmidt, eftersom merparten av Haladjians försäljning skedde i Frankrike.

122 Kommissionen har bestritt sökandens argumentation enligt vilken dessa handlingar bevisar att Maia försökte dölja för Caterpillar inte bara en överträdelse av CES-systemet — på grund av den oanmälda exporten till Afrika — utan också ett brott mot en oskriven regel enligt vilken Maia inte fick sälja till en europeisk återförsäljare som köpte reservdelar för EG/Efta-området. Sökanden har således utgått ifrån att det finns restriktioner som måste döljas, utan att bevisa detta, samtidigt som den kunde ha lagt fram bevis angående den faktiska destinationen för de reservdelar som köptes av Maia via ICBO.

Förstainstansrättens bedömning

- 123 Sökanden har i huvudsak bestritt bedömningen i det omtvistade beslutet, enligt vilken det inte gick att fastställa om det förekommit restriktioner i gemenskapshandeln för de europeiska återförsäljarna på grundval av handlingarna om Maia för den period som föregick beställningen av den 24 februari 1993. Sökanden har på denna punkt inte bestritt att den använt sig av nätverket Maia/ICBO/Schmidt för att göra sina inköp i Italien utan har hävdat att dessa inköp endast var avsedda för försäljning inom gemenskapen — från Italien till Frankrike — och detta för att det enligt sökanden var praktiskt taget omöjligt att få till stånd en sådan försäljning på grund av Caterpillars och deras distributörers, särskilt Bergerats, handlande.
- 124 I det omtvistade beslutet tillbakavisas den uppfattningen med motiveringen att det inte finns någon handling som styrker att ett sådant förbud mot försäljning inom gemenskapen förekommit. Det framgår särskilt av beslutet att Haladjian inte har bevisat att de reservdelar som erhållits i Italien via ICBO faktiskt hade Frankrike som slutdestination. Utgångspunkten i sökandens uppfattning har således inte fastställts. Av det omtvistade beslutet framgår att även om slutdestinationen för dessa reservdelar faktiskt var Frankrike skulle detta inte bevisa att Caterpillar hade förbjudit sina europeiska distributörer att sälja reservdelar till Haladjian (se det omtvistade beslutet, punkt 6.3, s. 16, tredje stycket).
- 125 Därför skall de relevanta uppgifterna i handlingarna i målet undersökas för att man skall kunna avgöra om kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att besluta att i brist på bevis tillbakavisa sökandens påståenden, om att Frankrike var destination för de reservdelar som sökanden köpte av Maia via ICBO och Schmidt och om att det i praktiken var omöjligt för Haladjian att göra sina inköp direkt hos Maia på grund av ett påstått avtal eller ett samordnat förfarande mellan Caterpillar och dennes europeiska distributörer.

126 Det skall inledningsvis understrykas att de handlingar som sökanden åberopat, till följd av den utformning de har och på grund av omständigheterna omkring dem, har ett starkt begränsat bevisvärde. Den första handlingen, som gäller den verksamhet som bedrevs av nätverket Maia/ICBO/Schmidt år 1990, är ett anonymt brev till Caterpillar i februari 1990. De båda andra handlingarna som sökanden nämnt, det vill säga faxmeddelandet av den 13 februari 1990 från M.A. till Schmidt och skrivelsen av den 21 september 1990 från M.A. till Schmidt förekommer i ett sammanhang, där Caterpillar undrade, till följd av det anonyma brevet, om deras italienska distributör var lojal och följde distributionsavtalet.

127 En granskning av dessa tre handlingar har gett följande upplysningar. För det första visar det anonyma brevet till Caterpillar i februari 1990 på att de reservdelar som såldes till Schmidt av ICBO levererades till en frihamn i Marseille från vilken de "hämtades och förtullades av Haladjian". För det andra omnämns i faxmeddelandet av den 13 februari 1990 från M.A. till Schmidt en försäljning på 120 miljoner italienska lire år 1986 från Maia till ICBO, vilken gällde reservdelar för användning av italienska företagare i Kamerun och Gabon. För det tredje uppges inledningsvis i skrivelsen av den 21 september 1990 från M.A. till Schmidt att Caterpillars representanter vid ett företagsbesök hos Maia uppgett att de visste att Haladjian hade mottagit flera containrar med reservdelar i Le Havre och Marseille från Förenta staterna, att leveransen av dessa containrar hade upphört utan att detta hade minskat Haladjians försäljning och att Caterpillar då hade undrat vilken Haladjians nya inköpskälla kunde vara. Skrivelsen redogör vidare för Maias svar, som Caterpillar redan hade fått och av vilket det framgår att Maia på något sätt visste att ICBO sålde begagnade reservdelar för användning i flera afrikanska länder.

128 Vid läsningen av dessa tre handlingar förefaller bedömningen i det omtvistade beslutet således inte uppenbart felaktig, eftersom det utifrån de handlingar som Haladjian inlämnat inte går att fastställa slutdestinationen för de reservdelar som Haladjian inhandlat i Italien. Uppgifterna i ett anonymt brev, enligt vilka de reservdelar som Haladjian köpte av Maia via ICBO och Schmidt hade levererats till Marseille och förtullats där — vilket tyder på att de reservdelar som exporterades till Förenta staterna, där Schmidt fanns, återexporterades till Frankrike där de

förtullades — stämmer med Maias uppgifter till Caterpillar som hänvisar till försäljning i Afrika. Vissa av handlingarna tyder på att vissa reservdelar faktiskt hade Afrika som slutdestination. Eftersom Haladjian inte lagt fram några bevis om den faktiska destinationen för de reservdelar som Haladjian köpte av Maia via ICBO och Schmidt, kan kommissionen inte klandras för att i det omtvistade beslutet ha fastslagit att det inte fanns något bevis för att slutdestinationen för dessa reservdelar verkligen var Frankrike.

129 Vidare kan det på grundval av de handlingar som det hänvisas till i det omtvistade beslutet och som kritiserats av sökanden, oavsett slutdestinationen för reservdelarna i fråga, inte slås fast att försäljning inom gemenskapen inte var möjlig på grund av Caterpillar. Det kan här konstateras att Haladjian inte kan bevisa att det förekommit något avtal eller samordnat förfarande mellan Caterpillar och dess europeiska distributörer, något som skulle ha gjort det omöjligt för det förstnämnda företaget att köpa från Italien för att sälja till Frankrike, vilket är huvudargumentet för dess sak i förevarande talan.

130 Sökanden kan vidare inte med framgång anföra att dess rättigheter som klagande har kränkts på grund av att sökanden vid det administrativa förfarandet inte haft tillfälle att lägga fram bevis angående slutdestinationen för de reservdelar som sökanden köpte av Maia via ICBO och Schmidt, eftersom det är sökanden själv som i sina synpunkter på skrivelsen enligt artikel 6 påstått att destinationen för dessa reservdelar var Frankrike, utan att för den skull lägga fram några bevis vid det tillfället. Sökanden kan således inte klandra kommissionen för att ha tillbakavisat påståendet på grund av otillräcklig bevisning.

131 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkningar som avser handlingarna om nätverket Maia/ICBO/Schmidt, vilket Haladjian använt sig av för sina inköp före beställningen av den 24 februari 1993, inte kan godtas.

b) Handlingarna som rör beställningen av den 24 februari 1993

Det omtvistade beslutet

- 132 I det omtvistade beslutet har även en andra omgång handlingar som gäller beställningen av den 24 februari 1993 undersökts liksom även Maias och, i samband därmed, Caterpillars behandling av den. De relevanta handlingarna är följande.
- 133 I en skrivelse av den 24 februari 1993 skulle Haladjian ha skrivit till Maia för att meddela att företaget hade godkänts av flera franska användare, vilkas skrivelser bifogats som bilaga, för att köpa reservdelar tillverkade av Caterpillar, att företaget hade diskuterat innehållet i dessa skrivelser med Caterpillar som hade informerat det om att man måste göra beställningar via en distributör, och att företaget därför ville köpa reservdelar till Consumer price i amerikanska dollar (nedan kallat dollar) (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, femte stycket).
- 134 Till följd av en ny förfrågan från Haladjian av den 30 mars 1993, skulle Maia ha skickat ett fax till Caterpillar den 31 mars 1993 för att ta reda på hur de skulle förhålla sig och skulle även ha tagit telefonkontakt med Caterpillar. Enligt en intern anteckning som Maia gjorde den 20 april 1993 skulle Caterpillar ha svarat att Maia skulle ge Haladjian ett svar och att om Maia samtyckte skulle företaget kunna erbjuda ett pris utifrån den italienska prislistan (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, sjunde stycket).
- 135 Enligt det omtvistade beslutet ser beställningen av den 24 februari 1993 onormal ut. För det första har Haladjian hävdats att företaget har godkänts av franska kunder för att köpa reservdelar tillverkade av Caterpillar samtidigt som ett sådant godkännande inte behövs när en återförsäljare köper reservdelar i ett land i EG/Efta-området för att sälja dem i ett annat land i detta område. För det andra har Haladjian uppgett att företaget har diskuterat dessa skrivelser om godkännande med en av Caterpillars chefer samtidigt som den återförsäljare som ger sig in i gemenskapshandeln inte är skyldig att diskutera med någon för att göra en beställning. För det tredje efterfrågas

i beställningen av den 24 februari 1993 priser baserade på Consumer price i dollar och inte i lokal valuta. Varje distributör tillämpar emellertid en prislista för försäljning i sin egen valuta och inte i dollar (det omtvistade beslutet, punkt 6.3).

136 I det omtvistade beslutet erinras om för det första att Haladjian inte har bevisat att företaget tidigare gynnats av priser i dollar hos Maia eller hos andra europeiska distributörer för varor med Frankrike eller andra länder i EG/Efta-området som destination, för det andra att Haladjian aldrig har lagt fram några bevis för att Maia har tillämpat den påstådda internationella prislistan i dollar för andra gemenskapskunder och att vägran att tillämpa den prislistan för Haladjian därför utgör en diskriminering och, för det tredje, att Haladjian inte har bevisat att företaget utan inblandning från Caterpillar gynnats av ett lägre pris än det pris som erbjöds av Maia i dennes skrivelse av den 8 april 1993. Genom sin ordalydelse skulle beställningen av den 24 februari 1993 således vara en reaktion på att Maia hade beslutat att avbryta sina leveranser till Haladjian utanför CES-systemet och syfta till att förse detta företag med fakta till stöd för klagomålet (det omtvistade beslutet, punkt 6.3 och punkt 7.1 c).

137 I det omtvistade beslutet (punkt 6.3, sjätte stycket) hänvisas till skrivelsen av den 30 mars 1993 från M.A. till Schmidt, och detta efter att beställningen av den 24 februari 1993 gjorts. I skrivelsen uppges följande:

”De första nyheterna från Caterpillar är inte goda. På måndag eftermiddag kallade min generaldirektör in mig för att tala om att han hade fått ett telefonsamtal från Genève med rådet att undvika leveranser till H.F. Avignon. Officiellt kan man inte göra så och följaktligen måste vi svara och erbjuda den italienska prislistan (med detta menas konsumentpriset [Consumer price] i dollar gånger två !!! i medeltal). Vi kommer snart att få ett definitivt svar från Caterpillar. ...”

- 138 I en skrivelse av den 8 april 1993 skulle Maia ha erbjudit Haladjian ett pris enligt den italienska prislistan med en rabatt på 10 procent. I en skrivelse av den 22 april 1993 skulle Haladjian ha tillbakavisat detta erbjudande och bett att få utnyttja Consumer price i dollar, vilket Maia hade föreslagit andra gemenskapskunder, med en rabatt. Annars skulle Haladjian, enligt vad det uppgett för Maia, lämna in ett klagomål till kommissionen om en diskriminerande prispolitik. Enligt Maias ovannämnda interna anteckning av den 20 april 1993 skulle företaget ha informerat Caterpillar och Bergerat om Haladjians reaktion (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, åttonde och nionde styckena).
- 139 Enligt en intern anteckning som Maia gjorde den 30 april 1993 skulle Haladjian ha vänt sig till Maia därför att Haladjian var i stånd att utöva utpressning mot det företaget, eftersom, för det första, Maia tidigare hade tillämpat den internationella prislistan för kunder inom gemenskapen (enligt det omtvistade beslutet tar denna anteckning här upp innehållet i Haladjians skrivelse till Maia av den 22 april 1993 som nämns i föregående punkt och som hänvisar till Consumer price i dollar), för det andra, Maia inte skulle ha följt CES-systemets regler för försäljning utanför gemenskapen, för det tredje, Haladjian kunde bevisa att Maia hade sålt till Haladjian via ICBO och, för det fjärde, vissa av Caterpillars ledare kände till Maias parallellverksamhet som de fram till dess hade dolt (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, tionde stycket, och fotnot 10).
- 140 Enligt det omtvistade beslutet ”är det inte konstigt” att Maia bad Caterpillar om råd hur företaget skulle hantera beställningen av den 24 februari 1993, eftersom det i beställningen hänvisades till diskussioner med Caterpillar och Maia fruktade att få sitt distributionsavtal hävt på grund av att företaget hade kringgått CES-systemet. I det omtvistade beslutet uppges att Caterpillar besvarade denna fråga med att Maia skulle svara Haladjian och att Maia, om det samtyckte, kunde erbjuda ett pris enligt den italienska prislistan. Enligt det omtvistade beslutet handlade detta endast om ”ett förslag”. Detta förslag följdes av Maia — helt självständigt enligt det omtvistade beslutet — den 8 april 1993, genom att Haladjian erbjöds ett pris baserat på den italienska prislistan med en rabatt på 10 procent, vilket var detsamma som en av Maias viktigaste kunder hade fått. I det omtvistade beslutet dras slutsatsen att samrådet mellan Maia och Caterpillar inte utgör någon samordning för att förhindra eller försvåra parallellhandeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i

artikel 81 EG. Enligt det omtvistade beslutet visar ovannämnda handlingar inte på någon konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81 EG och därför utgör Bergerats påstådda påtryckningar på Caterpillar för att övervaka importen till Frankrike inte heller en konkurrensbegränsning (det omtvistade beslutet, punkt 6.3, s. 17, och punkt 7.1 c).

Parternas argument

- 141 För det första har sökanden bestritt bedömningen i det omtvistade beslutet av innehållet i handlingarna om Maia för år 1993.
- 142 Sökanden har inledningsvis kritiserat den bedömning i det omtvistade beslutet, enligt vilken beställningen av den 24 februari 1993 skulle se onormal ut. Sökanden har för det första konstaterat att det i det omtvistade beslutet inte nämns att beställningen i fråga skall bedömas inom ramen för de diskussioner som Haladjian hade samtidigt med Caterpillar angående tillämpningen av CES-systemet på Haladjian och har hänvisat till skriftväxlingen mellan Caterpillar och företaget den 30 mars och den 13 april 1993. För det andra har sökanden hävdats att beslutet utgår ifrån principen att det inte finns några restriktioner i gemenskapshandeln och att det följaktligen inte är normalt att göra en förfrågan hos Maia angående den franska marknaden genom att hänvisa till ett tidigare avtal med Caterpillar. Trots att en sådan anmärkning kan motiveras i teorin har sökanden ändå hävdats att handlingarna om Maia egentligen visar att gemenskapshandeln är begränsad. Maias reaktion att skynda sig att rådfråga Caterpillar om Haladjians beställning skulle vara ett exempel på att det inte går att fritt och öppet bedriva handel inom gemenskapen. Sökanden har i det hänseendet anfört att även om hänvisningen i beställningen av den 24 februari 1993 till Haladjians kontakter med Caterpillar på sin höjd kan förklara varför Maia vände sig till den sistnämnde för att begära information motiveras denna hänvisning inte att Maia bad denne om instruktioner. För det tredje har sökanden hävdats att prisläget inom gemenskapshandeln felbedömts i det omtvistade beslutet när Haladjians begäran om att få priserna beräknade utifrån Consumer price i dollar betraktats som "onormalt". Det skulle således vara utifrån denna prislista (även kallad internationell prislista i Maias interna anteckning av den 30 april 1993) och inte utifrån de nationella orimliga prislistorna som återförsäljarna normalt gjorde sina inköp fram till dess att Caterpillar opponerade sig mot detta.

143 Sökanden har vidare understrukt att Maias interna anteckning av den 20 april 1993, som vidarebefordrades till Caterpillar den 23 april, inte kan reduceras till att endast gälla de båda omständigheterna som omnämns i det omtvistade beslutet, det vill säga att Caterpillar skulle ha påverkat Maia att lämna ett svar till Haladjian med ett erbjudande om att följa den italienska prislistan och att Maia skulle ha informerat Bergerat om Haladjians reaktion på detta priserbjudande. Anteckningen visar även att Caterpillar först skulle ha gett Maia rådet att försöka vinna tid innan svar gavs till Haladjian, att Maia ville veta om den andra italienska återförsäljaren hade fått samma förfrågan för att eventuellt ge samma svar, att Caterpillars ”råd” inte bara gällde ett förslag till Maia om att erbjuda Haladjian den italienska prislistan, eftersom Caterpillar gick in på detaljer i försäljningsvillkoren och föreslog att man skulle fråga efter modeller och nummer på de franska kundernas maskiner, att Maia på nytt försökte vinna tid när Haladjian bad företaget om att skicka den italienska prislistan den 16 april 1993 och att Maia informerade Bergerat inte bara om ”Haladjians reaktion”, vilket felaktigt anges i det omtvistade beslutet, utan också om det sätt på vilket Maia hade agerat gentemot Haladjian.

144 Sökanden har slutligen hävdad att man i det omtvistade beslutet borde ha tagit hänsyn till den förklaring som gavs i skrivelsen av den 30 mars 1993 från M.A. till Schmidt, av vilken det framgår att Caterpillar ”tillrätt” Maia att undvika leveranser till ”HF Avignon” (det vill säga Haladjian), eftersom detta ”inte [kunde] göras officiellt”, att Maia följaktligen skulle erbjuda Haladjian den italienska prislistan och att Maia på den punkten väntade på Caterpillars slutliga svar.

145 För det andra har sökanden kritiserat de skäl som angetts i det omtvistade beslutet för att bestyrka att de priser som Maia erbjöd var helt självständiga och att Maias rådfrågning av Caterpillar inte utgjorde en samordning i den mening som avses i artikel 81 EG, det vill säga bedömningen att Haladjians förfrågningar till Maia endast syftade till att utöva utpressning mot Maia och bedömningen att ordalydelsen i skriftväxlingen mellan Maia och Caterpillar kunde förklaras av det faktum att de inköp som gjordes via ICBO och Schmidt hade Afrika som destination.

146 När det gäller den påstådda utpressningen står denna förklaring, enligt sökanden, i strid med händelsernas kronologi, eftersom beställningen av den 24 februari 1993 gjordes innan handelsrelationerna med Maia via en mellanhand avbröts, vilket skedde genom M.A.:s skrivelse till Schmidt av den 30 mars 1993. Beställningen gjordes också två månader före Haladjians hot om att vända sig till gemenskapens myndigheter, vilket formulerades i en skrivelse av den 22 april 1993 efter Maias vägran att ge företaget samma priser som andra köpare i gemenskapen fått som befunnit sig i en liknande situation.

147 I linje med det misstag som begåtts när det gäller handlingarna från år 1990 bekräftas på nytt i det omtvistade beslutet att de transaktioner som gjordes utanför CES-systemet via ICBO hade Afrika som destination och att Haladjian inte har bevisat motsatsen. Frågan om Maias försäljning till Haladjian via ICBO skulle således vara helt skild från frågan om beställningen av den 24 februari 1993, vars avsikt var att direkt och öppet köpa av Maia inom ramen för det system som inrättats av Caterpillar. Med tanke på affärsförbindelserna mellan Maia och Haladjian gör tolkningen av beställningen av den 24 februari 1993 situationen helt obegriplig. Oavsett bedömningen angående kontakterna med ICBO, det vill säga om det har eller inte har bevisats att kontakterna utgör bevis på hinder i gemenskapshandeln, har de ändå inte några konsekvenser för bedömningen av de direkta bevisen på att samråd skett mellan Maia och Caterpillar i fråga om svaret på Haladjians beställning.

148 För det tredje har sökanden hävdats att det omtvistade beslutet är felaktigt genom att det påstås i detta att man inte kunnat styrka den prisdiskriminering som Haladjian kritiserade Maia för i sin skrivelse av den 22 april 1993. Det är nämligen tillräckligt att hänvisa till M.A.:s skrivelse av den 30 mars 1993 till Schmidt för att fastställa det uppenbara och medvetna syftet med dessa priser. Det omtvistade beslutet kan inte utan att motsäga sig självt bestrida att Maia har tillämpat den internationella prislistan på andra kunder inom gemenskapen, eftersom detta faktum har nämnts i samma beslut två gånger, nämligen när det hänvisas till Maias interna anteckning av den 30 april 1993 (punkt 6.3, s. 14, näst sista stycket, s. 15, sista strecksatsen), trots att det i fotnot 10 i det omtvistade beslutet står att omnämmandet av den

internationella prislistan i Maias interna anteckning inte är ett ”erkännande” från Maia utan endast en återgivning av innehållet i Haladjians skrivelse av den 22 april 1993.

149 En sådan tolkning är felaktig, eftersom, även om man antar att upphovsmannen till den interna anteckningen av den 30 april 1993 endast citerar Haladjians skrivelse av den 22 april 1993, det ändå är så att det i anteckningen står att detta faktum är bevisat, att Haladjian kan bevisa det och att det faktum att Caterpillar kan få reda på det oroar företaget. Anteckningen skulle således bevisa, inte bara att den diskriminering som Haladjian är utsatt för faktiskt förekommer utan också att Maia var rädd för att Caterpillar skulle få reda på att företaget sålde till konkurrenskraftiga priser till andra medlemsstater (*”avrà certamente ’material’ che puo ’inchiodarci e avvalorare la sua affermazione dell’ultima lettera’ (noi vendiamo usando il listino Internazionale a clienti EEC)”*).

150 Sökanden har dessutom anfört att företaget i maj 1994 fick kännedom om att Maia erbjudit en engelsk användare (nedan kallad C) priser som var betydligt förmånligare än de priser Maia hade erbjudit sökanden — skillnaderna rörde sig om mellan 90 och 160 procent, beroende på reservdelar. Vid den tidpunkten hade Haladjian också fått ett erbjudande från en italiensk återförsäljare (nedan kallad M), som gjorde sina inköp hos Maia och som kunde erbjuda Haladjian lägre priser än dem företaget kunde få direkt hos Maia.

151 I fjärde hand har sökanden gjort gällande att det framgår av vad som anförts ovan att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte fastställa förekomsten av samordnade förfaranden mellan Caterpillar och Maia. Kommissionens resonemang grundar sig på den onormala beställningen av den 24 februari 1993 och på den omständigheten att Haladjian inte har bevisat att den beställningen hade föregåtts av andra liknande beställningar. Det saknas emellertid skäl för att vid fastställandet av om det förekommer konkurrensbegränsningar vid beställningar inom gemenskapen hänvisa till subjektiva skäl i transaktionen eller till förekomsten eller inte av liknande tidigare transaktioner.

- 152 Kommissionen har bestritt sökandens uppfattning genom att erinra om att det framgår av det omtvistade beslutet att kontakterna mellan Caterpillar och Maia i samband med beställningen av den 24 februari 1993 inte visar att det förekommit någon sådan påstådd oskriven regel som förbjuder export till återförsäljare inom EG/Efta-området, utan att dessa kan förklaras av beställningens sammanhang. Vidare finns inget som bevisar att Maia inte själv fastställt försäljningspriset för en sådan transaktion, inbegripet rabatten på 10 procent som Haladjian fick. Kommissionen har även kritiserat de tillräckligt beviskraftiga handlingarna angående Maias erbjudanden till C. och erbjudandet till Haladjian från M.
- 153 Caterpillar har dessutom hävdad att Maia ensidigt beslutat att kontakta Caterpillar och Bergerat och att företagets svar endast var ett förslag om att behandla Haladjian på samma sätt som de andra reservdelsköparna, det vill säga genom att använda prislistan för detaljhandel.

Förstainstansrättens bedömning

- 154 Inget av de argument som sökanden framfört tyder på att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden har i förevarande fall endast kritiserat innehållet i de olika handlingar som omnämnts och analyserats av kommissionen när det gäller behandlingen av beställningen av den 24 februari 1993, utan att tillföra någon bevisning för att ompröva slutsatserna i det omtvistade beslutet på den punkten, det vill säga dels bedömningen, enligt vilken samordningen mellan Maia och Caterpillar när det gäller behandlingen av denna beställning inte utgör en konkurrensbegränsning i den mening som avses i artikel 81 EG, dels bedömningen, enligt vilken det priserbjudande Maia gav Haladjian — den nationella italienska prislistan med en rabatt på 10 procent — var helt självständigt, trots Caterpillars förslag om att tillämpa den nationella italienska prislistan.

155 Enligt det omtvistade beslutet kan den samordning mellan Maia och Caterpillar angående svaret man avsåg att lämna på Haladjians beställning, som framgår av Maias interna anteckning av den 20 april 1993 som Caterpillar fick den 23 april 1993, förklaras av beställningens sammanhang och det faktum att det i den aktuella beställningen konstaterades att diskussioner hade ägt rum mellan Haladjian och Caterpillar angående vissa uppgifter i beställningen, bland annat skrivelserna om godkännande från Haladjians kunder.

156 Det skall erinras om att Maias försäljning till Haladjian tidigare gjordes genom ett nätverk som inbegrep ICBO i Italien och Schmidt i Förenta staterna. Maia beslutade till följd av Caterpillars undersökning att avbryta denna leveransgren för att undvika en hävning av företagets distributionsavtal, vilket Caterpillar hade hotat med (se skrivelsen av den 30 mars 1993 från M.A. till Schmidt, bilaga 29 i ansökan). Mot bakgrund av dessa omständigheter är det omtvistade beslutet inte uppenbart felaktigt i den del det fastställs att Maias önskan att inte förlora distributionsavtal ligger till grund för det faktum att Maia frågade Caterpillar hur företaget skulle förhålla sig för att besvara beställningen av den 24 februari 1993. Detta handlande kan också förklaras av beställningens innehåll, där det uppgavs att företaget hade kontakter med Caterpillar och inköpstillstånd under tecknade av franska användare, fastän sådana kontakter och sådana tillstånd inte krävdes för försäljning inom gemenskapen från Italien till Frankrike. Maia kände således ett legitimt behov av att kontakta Caterpillar för att få veta mer om detta.

157 Det har således inte gjorts någon oriktig bedömning i det omtvistade beslutet angående slutsatsen att samordningen mellan Maia och Caterpillar kunde motiveras av konjunkturskäl, vilket gör att man inte kan bevisa att det förekommit ett hinder för försäljningen inom gemenskapen till återförsäljarna.

- 158 När det gäller den självständiga karaktären som utmärker Maias erbjudande — det vill säga den nationella italienska prislistan med en rabatt på 10 procent — skall det understrykas att det omtvistade beslutet inte är uppenbart felaktigt i det att det anges att även om detta erbjudande åtminstone delvis föreslagits av Caterpillar, som föreslog Maia att basera sitt svar till Haladjian på den nationella italienska prislistan, gjorde Maia detta helt självständigt vilket framgår av uppgiften ”om vi är överens” som förekommer i Maias interna anteckning av den 20 april 1993, vilken anger innehållet i de uppgifter som lämnades till Maia per telefon av en representant för Caterpillar med anledning av Haladjians beställning. Dessutom föreslogs rabatten på Maias eget initiativ. Rabatten illustrerar således den allmänna princip för vilken det redogjorts i det omtvistade beslutet, det vill säga att det står distributören fritt att erbjuda det pris han vill till återförsäljarna. I enlighet med CES-systemet behöver distributören endast se till att följa gällande regler vid försäljning mellan de olika handelszonerna, vilket inte verkar vara fallet här, eftersom beställningen av den 24 februari 1993 hänvisade till inköpstillstånd från franska användare.
- 159 Det har således inte gjorts någon uppenbart oriktig bedömning i det omtvistade beslutet angående slutsatsen att Maias erbjudande till Haladjian gjordes självständigt av denna distributör och att det inte ledde till något hinder för försäljningen inom gemenskapen till återförsäljarna.
- 160 Trots sina yrkanden angående detta har sökanden inte kunnat bevisa att Maias erbjudande var diskriminerande för företagets del eller mer allmänt konkurrensbegränsande. Det skall särskilt framhävas att kommissionen inte kunde göra en sådan bedömning mot bakgrund av de uppgifter den hade tillgång till, det vill säga hänvisningen till den internationella prislistan i skrivelsen från M. A. till Schmidt av den 30 mars 1993 (”Consumer price i dollar ”) och i Maias interna anteckning av den 30 april 1993, eftersom transaktionen i fråga inte omfattades av CES-systemet och den i alla händelser gjordes utan något ingripande från Caterpillar på denna punkt.
- 161 Vad beträffar Maias erbjudanden till en engelsk användare C., den 26 januari och den 21 februari 1994, om priser som var mycket förmånligare än de priser som Maia

erbjudit Haladjian den 8 april 1993 skall det konstateras att dessa erbjudanden lämnades i italienska lire och inte i dollar, och att en period på tio och elva månader skiljer dem åt från Maias erbjudande till Haladjian, och detta vid en tidpunkt då den italienska liran stod under kraftiga valutavängningar. Eftersom det inte finns några bevis för att fastställa att en beställning från Haladjian vid denna tidpunkt skulle ha behandlats annorlunda än en beställning från en engelsk användare, har kommissionen således inte gjort någon uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att Haladjian inte hade bevisat att företaget utsatts för en prisdiskriminering från Maias sida och, under alla omständigheter, att denna diskriminering kunde läggas Caterpillar till last.

162 Vad beträffar det erbjudande Haladjian fick av en italiensk återförsäljare M., som gjorde sina inköp hos Maia och som kunde erbjuda Haladjian lägre priser än denne kunde få direkt hos Maia, skall det först framhållas att detta erbjudande som sådant inte var tillräckligt för att fastställa den prisdiskriminering som åberopats av sökanden. Inget i detta erbjudande, som är uttryckt i dollar, tyder på att den italienske återförsäljaren köpt reservdelar av Maia, vilket sökanden påstått. Då det inte går att göra en godtagbar jämförelse med Maias erbjudande till Haladjian har kommissionen inte gjort någon uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att Haladjian inte hade bevisat att företaget utsatts för en prisdiskriminering från Maias sida och, under alla omständigheter, att denna diskriminering kunde läggas Caterpillar till last.

163 Sökandens kritik mot den påstådda utpressningen mot Maia är inte relevant, eftersom hotet om att framställa klagomål till kommissionen avseende diskriminerande priser tydligt framgår av Haladjians skrivelse av den 22 april 1993, i vilken företaget avvisar Maias erbjudande och begär att få utnyttja Consumer price i dollar. Det kronologiska händelseförloppet som sökanden åberopar för att motbevisa att det förekommit en sådan utpressning motsäger dennes påståenden, eftersom det är sökanden själv som i sin skrivelse av den 22 april 1993 hotar med att vända sig till gemenskapens myndigheter för att visa sitt missnöje med Maias prissättning av den 8 april 1993. Sökandens argument om försäljning till Afrika är inte heller relevant, eftersom det inte inverkar på det resonemang som förts i det omtvistade beslutet angående Haladjians beställning och Maias svar på densamma.

164 Av vad som anförts ovan följer att sökandens anmärkningar som avser handlingarna om beställningen av den 24 februari 1993 inte kan godtas.

6. *Slutsats*

165 Det framgår av ovanstående att sökanden inte har framställt några bevis som ger anledning att ifrågasätta bedömningen i det omtvistade beslutet angående tillämpligheten av artikel 81 EG.

166 Särskilt när det rör CES-systemets inverkan på försäljningen inom EG/Efta-området skall det framhållas att inget av de bevis sökanden lagt fram föranleder en annan bedömning än den kommissionen gjort efter undersökningen av klagomålet, nämligen att "ingen konkurrensbegränsning som syftar till att hindra eller försvåra handeln med reservdelar inom detta område har bevisats" (det omtvistade beslutet, punkt 7.1, s. 22, tredje stycket).

167 Vad beträffar bedömningen av CES-systemets inverkan på den försäljning mellan områdena som skett mellan Förenta staterna och EG/Efta-området har sökanden inte lagt fram något bevis som föranleder en annan bedömning än den kommissionen gjort efter det administrativa förfarandet, enligt vilken CES-systemet inte isolerar gemenskapsmarknaden genom att förbjuda konkurrens på denna marknad av reservdelar som importerats från Förenta staterna till lägre priser än de europeiska och inte heller påverkar gemenskapshandeln med sådana reservdelar (det omtvistade beslutet, punkt 7.2, s. 25, första och andra strecksatserna). Det skall i detta sammanhang erinras om att för att motivera tillämpning av konkurrensbestämmelserna på ett avtal rörande varor som inhandlas i Förenta staterna för att säljas inom gemenskapen måste avtalet, på grundval av flera faktiska och rättsliga omständigheter, medföra att det kan förutses med tillräcklig grad av sannolikhet att avtalet kan ha en betydande inverkan på konkurrensen inom gemenskapen och

handeln mellan medlemsstaterna (se för ett liknande resonemang domen i det ovannämnda målet Javico, punkterna 16 och 18). Endast det faktum att ett handlande får vissa konsekvenser, oavsett vilka, för gemenskapens ekonomi utgör inte i sig en tillräcklig grund för gemenskapens behörighet. För att kunna tas med i beräkningen måste följderna vara väsentliga, det vill säga påtagliga och inte försumbara.

168 Följaktligen kan talan inte bifallas på den första grunden.

D — Den andra grunden: Det resonemang som förts i det omtvistade beslutet beträffande tillämpligheten av artikel 82 EG

1. *Klagomålets innehåll*

169 Sökanden har hävdats att det omtvistade beslutet är felaktigt när det i punkt 8 fastslås att det i klagomålet inte har gjorts gällande att artikel 82 EG åsidosatts.

170 Beträffande påståendet om åsidosättande av artikel 82 EG påpekar förstainstansrätten att det är först i klagomålets sista del som det hävdas att Caterpillars handlande "kunde betraktas som ett missbruk av en dominerande ställning, vilket är förbjudet enligt artikel [82] EG" och att Haladjian stod till kommissionens förfogande för att hjälpa dem att kartlägga den relevanta marknaden, Caterpillars dominerande ställning och missbruket av denna dominerande ställning, om kommissionen ansåg det nödvändigt att utreda detta. Dessutom understryker förstainstansrätten att sökanden i sitt yttrande avseende skrivelsen enligt artikel 6 på

den punkten har medgett att den inte utvecklat sina påståenden beträffande åsidosättandet av artikel 82 EG i klagomålet på grund av att sökanden var — och fortfarande är — övertygad om att det handlande som Caterpillar anklagats för är förbjudet enligt artikel 81 EG. Eftersom det i klagomålet inte finns några uppgifter som anger på vilket sätt Caterpillars handlande skulle utgöra missbruk av en dominerande ställning, är det fel av sökanden att klandra det omtvistade beslutet för att det där har angetts att sökandens klagomål inte har gjort gällande att artikel 82 EG åsidosatts.

2. Påståendena i sammanställningen av den 11 augusti 2000

171 I det omtvistade beslutet uppges i punkt 8 att det endast är i sammanställningen av den 11 augusti 2000 som Haladjian uttryckligen gjort gällande ett åsidosättande av artikel 82 EG, fast på ett allmänt sätt och utan att lägga fram några bevis. Haladjian har härvid endast räknat upp vissa former av missbruk av en dominerande ställning som anges i den bestämmelsen. Även om man utgår ifrån att Caterpillar har en dominerande ställning på marknaden för reservdelar tillbakavisas denna kritik i det omtvistade beslutet.

a) Påstådda oskäligen försäljningspriser

172 Vad beträffar det första påståendet om åsidosättande av artikel 82 EG när det gäller oskäligen försäljningspriser uppges i det omtvistade beslutet att ett sådant påstående inte kan godtas, eftersom Caterpillar inte fastställer några priser och att det står deras distributörer fritt att erbjuda återförsäljarna och användarna de priser de avser att tillämpa (det omtvistade beslutet, punkt 8, andra stycket).

173 Sökanden har hävdade att den bedömningen är felaktig med hänsyn till Caterpillars påtryckningar på Maia 1993. Huvudfrågan är i detta fall huruvida det utgör ett oskäligt pris om man som Caterpillar höjer försäljningspriset med 10 procent till amerikanska distributörer för reservdelar som är avsedda för export till Europa och inte låter den europeiska återförsäljare som gör sina inköp i Förenta staterna få mängdrabatter. Sökanden har i detta avseende hävdade att, även om det antas att en merkostnad kan räknas in i priset för att "gottgöra" den europeiska distributören, på det territorium från vilket varorna exporteras, bestraffningen av den amerikanska distributör som exporterar till Europa går betydligt längre än syftet var. Vidare har det i det omtvistade beslutet inte tagits hänsyn till de uppgifter som sökanden lämnat vid det administrativa förfarandet angående diskrimineringen av europeiska användare som gör sina inköp av Förenta staterna, direkt eller via en europeisk återförsäljare, genom att betala i dollar till marknadspris, i förhållande till de europeiska distributörer som köper i Belgien i europeisk valuta till ett pris som med nödvändighet förutsätter en lägre dollarkurs än den faktiska. Detta stöd från Caterpillar till deras europeiska distributörer snedvrider marknaden genom att dessa får möjlighet att matcha importen från Förenta staterna.

174 Förstainstansrätten påpekar inledningsvis och rent allmänt att det genom de påståenden om åsidosättande av artikel 82 EG som sökanden anfört för första gången i sammanställningen av den 11 augusti 2000 endast görs gällande att Caterpillar gav Haladjian och andra europeiska återförsäljare ofördelaktiga och diskriminerande försäljningsvillkor och att "[Caterpillars] handlande utgjorde missbruk av en dominerande ställning, i den mening som avses i artikel 82 EG, vilket bland annat bestod i oskäliga försäljningspriser, en begränsning av marknaderna till nackdel för konsumenterna samt tillämpning av olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, det vill säga alla överträdelser som uttryckligen föreskrivs i artikel 82 EG". Sökanden har därmed endast åberopat den formella förekomsten av ett åsidosättande av artikel 82 EG utan att underbygga detta påstående med lämpliga argument i förevarande fall och utan att ha lämnat in minsta bevis till stöd för ett sådant påstående.

- 175 Vad beträffar Haladjians första påstående har sökanden inte bestritt att Caterpillar ger sina distributörer, särskilt de amerikanska distributörerna, full frihet att bestämma reservdelarnas återförsäljningspris för sina kunder, som exempelvis Haladjian. Sökanden upprepar här endast argument som redan har behandlats eller påståenden som inte är tillräckligt styrka.
- 176 Vad beträffar Caterpillars påstådda utpressning mot Maia 1993 visar den undersökning, som gjordes inom ramen för den första grunden, av kontakterna mellan dessa båda företag i samband med beställningen av den 24 februari 1993, att kommissionen inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning genom att ange att dessa kontakter kunde förklaras av det särskilda sammanhang i vilket beställningen ägde rum (se ovan punkterna 155 och 156). Av samma skäl går det inte att finna tillräcklig bevisning för att det förekommit oskäligen försäljningspriser, vilket Haladjian påstått. Detsamma gäller frågan om en europeisk återförsäljares möjlighet att få mängdrabatter hos Caterpillars amerikanska distributörer. Den frågan har undersökts inom ramen för den första grunden och gör det inte möjligt att bevisa att konkurrensbegränsning förekommit i förevarande fall (se ovan punkt 62).
- 177 Sökandens påstående, som går ut på att det prispåslag på 10 procent som Caterpillar tillämpar gentemot sina amerikanska distributörer vid beställningar av reservdelar avsedda för export till EG/Efta-området går utöver vad som behövs i CES-systemet, underbyggs inte av något som bevisar att en sådan åtgärd skulle vara oproportionerlig eller omotiverad. Ett sådant påstående räcker således inte för att ifrågasätta de objektiva skälen för den prisskillnad som tillämpas av Caterpillar gentemot dess amerikanska distributörer vid sådan försäljning för export som omnämns i det omtvistade beslutet, det vill säga huvudsakligen Caterpillars behov av att upprätthålla kvaliteten och integriteten i sitt europeiska distributionsnätverk.

178 Uppgifterna om utvecklingen av de priser som tillämpades i Frankrike av Bergerat och som Haladjian erhöll i Förenta staterna mellan åren 1992 och 2000, vilka lades fram vid det administrativa förfarandet som bilaga till sammanställningen av den 11 augusti 2000, vilken lades fram av sökanden som bevis på det faktum att sökanden diskriminerats i förhållande till Caterpillars europeiska distributörer genom att det måste betala sina inköp i Förenta staterna i dollar medan de europeiska distributörerna kunde göra sina inköp i Europa hos Caterpillar Overseas och betala i en europeisk valuta, indexreglerad efter en dollarkurs som var förmånlig för dem, är inte heller tillräckliga för att föranleda en annan bedömning i det omtvistade beslutet avseende de påstått oskäligen försäljningspriserna. De pris-skillnader som Haladjian noterat kan mycket väl förklaras med dels värderingen av dollarn i förhållande till den europeiska valutan under perioden 1992–2000, dels vad som är nödvändigt för just Caterpillars distributionsnätverk, i den mån Caterpillar inom ramen för sin affärspolicy kan förhindra att dess europeiska distributörer blir lidande av svängningar på valutamarknaderna. Dessutom, och framför allt, kan situationen för europeiska återförsäljare inte jämföras med situationen för Caterpillars europeiska distributörer, av det skälet att de förstnämnda inte är bundna av avtalsenliga skyldigheter vilket de sistnämnda är.

179 Sökanden kan följaktligen inte bevisa att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när det gäller undersökningen av hans påstående om att artikel 82 EG åsidosatts på grund av Caterpillars oskäligen försäljningspriser.

b) Den påstådda begränsningen av marknaden till nackdel för konsumenterna

180 Vad beträffar det andra påståendet om åsidosättande av artikel 82 EG när det gäller begränsningen av marknaden till nackdel för konsumenterna, uppges i det omtvistade beslutet att detta påstående saknar grund, eftersom användarna kan

handla utan hinder överallt i världen och återförsäljarna kan handla i andra handelszoner om de uppger användarnas identitet i det geografiska område som är de beställda reservdelarnas destination (det omtvistade beslutet, punkt 8, andra stycket).

- 181 Sökanden har kritiserat denna bedömning genom att påstå att den inte tar hänsyn till att CES-systemet är tungrovt, då det krävs information som går utöver vad som är nödvändigt. Det faktum att den europeiska återförsäljaren inte kan bygga upp sitt lager i Förenta staterna, där reservdelarna är som billigast, inte ens för en namngiven användare, leder till att de europeiska användarnas inköpsmöjligheter begränsas. Sökanden har i detta hänseende åberopat intyg som utfärdades i januari och februari 1993 av två av dess kunder som hoppades på att få hålla ett större reservdelslager.
- 182 Förstainstansrätten påpekar att det framgår av prövningen av de argument som framförts inom ramen för den första grunden att inget av dessa argument medger en fastställelse av att beställningarna från europeiska användare som anlitar Haladjian som mellanhand inom ramen för CES-systemet inte har blivit tillgodosedda (se ovan punkterna 74–77). Marknaderna är således inte begränsade till nackdel för användarna, vilket sökanden påstått.
- 183 Vidare skall det också tas hänsyn till det faktum att de europeiska användarnas fullt berättigade önskan att få tillgång till reservdelar inköpta i Förenta staterna, där de är som billigast, skall bedömas mot bakgrund av Caterpillars affärspolicy, som godkänts av kommissionen. Caterpillar vill begränsa sådan försäljning mellan handelszonerna för att gynna sina europeiska distributörer, som för att vara på plats och erbjuda de helhetslösningar som Caterpillar önskar, som exempelvis försäljning av anläggningsmaskiner, måste ta på sig kostnader som de europeiska återförsäljare slipper som gör sina inköp i Förenta staterna för europeiska användares räkning. Sökandens argument ger alltså ingen anledning att ifrågasätta denna situation, i vilken en avvägning görs mellan de olika berörda parternas intressen, trots det önskemål som uttryckts av två av Haladjians kunder som vill kunna maximera sina

inköpsmöjligheter utan att behöva ta hänsyn till Caterpillars intressen och till det företags distributionsnätverk.

184 Sökanden kan följaktligen inte bevisa att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när det gäller undersökningen av hans påstående om att artikel 82 EG åsidosatts på grund av Caterpillars begränsning av marknaderna till nackdel för konsumenterna.

c) Den påstådda tillämpningen av olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner

185 Vad beträffar det tredje påståendet om åsidosättande av artikel 82 EG när det gäller tillämpningen av olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner konstateras i det omtvistade beslutet att sökanden inte lämnat någon uppgift som tyder på att sökanden har diskriminerats i förhållande till andra återförsäljare. Tvärtom behandlar CES-systemet alla europeiska återförsäljare lika (det omtvistade beslutet, punkt 8, andra stycket).

186 Sökanden har gjort gällande att den relevanta frågan här inte är om sökanden diskriminerats i förhållande till andra europeiska återförsäljare utan om denne diskrimineras i förhållande till andra europeiska köpare — distributörer, återförsäljare och användare — och detta för jämförbara volymer. Det faktum att CES-systemet inte accepterar europeiska återförsäljare som Haladjian, annat än på det enda villkoret att de agerar i egenskap av ombud för slutanvändarna innebär att de föreskrivs villkor som objektivt sett inte kan motiveras och vars enda syfte skulle vara att krympa möjligheterna till ett alternativt utbud.

187 Förstainstansrätten framhåller än en gång att sökanden inte kan kräva samma behandling i affärshänseende som den behandling Caterpillars europeiska distribu-

törer får, eftersom dessa distributörer är bundna av avtalsenliga skyldigheter, vilket Haladjian inte är. Denna kategori av köpare skiljer sig således från återförsäljare och användare som inte har sådana skyldigheter.

- 188 Sökanden kan följaktligen inte bevisa att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning när det gäller undersökningen av sökandens påstående om att artikel 82 EG åsidosatts på grund av tillämpningen av olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner.

3. Sökandens övriga anmärkningar

- 189 Sökanden har kritiserat det omtvistade beslutet för att det helt bortsett från Caterpillars andra metoder som sökanden anser ingår i ett systematiskt motarbete av sökanden, eftersom denne är den enda konkurrenten till de europeiska distributörerna i Europa. De metoder som till största delen praktiseras av Caterpillar tillsammans med Bergerat utgörs enligt sökanden av övervakning av företagets leveranser, av "läckorna" från CES-systemet som skulle ge Bergerat möjlighet att bearbeta sökandens kunder, av överföringen av distributörspåslaget till Bergerat, som gjorde det möjligt för det företaget att få reda på vilket belopp Haladjian handlade för i Förenta staterna för sina franska kunders räkning, av åtgärder för att misskreditera sökandens verksamhet och återförsäljarnas verksamhet i allmänhet, genom att låta påskina att kvaliteten och äktheten hos de reservdelar som de säljer inte kan garanteras.

- 190 Förstainstansrätten framhåller att dessa anmärkningar, och särskilt anmärkningarna om de handlingar som kan läggas Bergerat till last, inte har åberopats av sökanden vid det administrativa förfarandet som påståenden om åsidosättande av artikel 82 EG. Det är således inte möjligt att kritisera det omtvistade beslutet på grund av att kommissionen inte har undersökt dessa anmärkningar ur denna synvinkel.

4. *Slutsats*

- 191 Det framgår av ovanstående att de argument som sökanden framfört angående det resonemang som förts i det omtvistade beslutet när det gäller tillämpligheten av artikel 82 EG inte ger anledning att ifrågasätta kommissionens bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheterna i detta sammanhang. Talan kan följaktligen inte bifallas på den andra grunden.

E — *Den tredje grunden: Åsidosättande av förfarandereglerna*

1. *Anmärkningen om den orimligt långa handläggningstiden*

- 192 Sökanden har konstaterat att det administrativa förfarandet, från det att klagomålet ingavs till beslutet att inte vidta åtgärder till följd av klagomålet, har varat i nästan tio år och hävdar att en sådan lång tid inte är rimlig. Handläggningstiden har varit alltför lång, med tanke på att sju år förflutit sedan klagomålet ingavs i oktober 1993 till september 2000 då kommissionens avdelningar muntligen informerade om att de inte hade för avsikt att vidta åtgärder till följd av detta klagomål. Sökanden har också tvingats vidta flera åtgärder från och med oktober 2000, varav en passivitetstalan, för att få tillgång till skrivelsen enligt artikel 6 och det slutliga beslutet. Den orimligt långa handläggningstiden har enligt sökanden dessutom inverkat på handlingarna i målet på så sätt att sökanden har förlorat möjligheter att samla in ytterligare bevismaterial om priserna under CES-systemets införande.
- 193 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att för det fall det omtvistade beslutet är ett beslut att inte vidta åtgärder till följd av ett klagomål har det förhållandet att handläggningen av detta klagomål tagit orimligt lång tid i anspråk i princip inte någon betydelse för giltigheten av själva innehållet i det slutliga beslut som kommissionen fattar. En sådan tidsutdräkt påverkar nämligen inte, utom i särskilda undantagsfall, riktigheten av de materiella omständigheter som är avgörande för bedömningen av huruvida konkurrensreglerna har överträtts eller inte och som i förekommande fall motiverat att kommissionen beslutat att inte inleda någon undersökning (domstolens beslut av den 13 december 2000 i mål C-39/00 P, SGA

mot kommissionen, REG 2000, s. I-11201, punkt 44). Klagomålets handläggningstid kan således i princip inte skada klaganden om klagomålet lämnas utan avseende.

194 I förevarande mål har sökanden inte heller tydligt visat hur omständigheterna i sak som beaktats i det omtvistade beslutet kan ha påverkats eller ändrats till följd av den tid som det administrativa förfarandet har pågått.

195 Förstainstansrätten påpekar även att den omständigheten att kommissionen skall handla inom rimlig tid då den fattar beslut i enlighet med administrativa förfaranden inom konkurrensområdet utgör en tillämpning av principen om god förvaltningsked (se, i fråga om beslut att inte vidta åtgärder till följd av klagomål, domstolens dom av den 18 mars 1997 i mål C-282/95 P, Guérin automobiles mot kommissionen, REG 1997, s. I-1503, punkterna 37 och 38). Frågan huruvida ett sådant förfarande pågått under skälig tid skall bedömas med hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje fall och särskilt det sammanhang detta fall förekommer i, de olika steg i förfarandet som kommissionen skall vidta, ärendets komplexa karaktär samt dess betydelse för de olika berörda parterna (förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1997 i de förenade målen T-213/95 och T-18/96, SCK och FNK mot kommissionen (REG 1997, s. II-1739, punkt 57).

196 I förevarande fall kan handläggningstiden förklaras av de komplexa omständigheterna som medför att ett stort företags affärspolicy i världen och i Europa ifrågasätts, och av behovet att undersöka sökandens många påståenden och bifogade dokumentation. Som komplement till klagomålet som ingavs den 18 oktober 1993 inom ramen för ett förfarande som kommissionen tidigare inlett mot Caterpillar efter det att ett meddelande om anmärkningar sänts den 12 maj 1993, skickade sökanden flera skrivelser till kommissionen i april och maj 1994, i augusti 1995, i maj och augusti 1997, i november och december 1997 samt i augusti 2000 för att lämna nya uppgifter eller för att kommentera förfarandet. Dessutom lämnade sökanden den 22 oktober 2001 in omfattande anmärkningar till följd av skrivelsen enligt

artikel 6 som tillsändes sökanden den 19 juli 2001, vilka skulle granskas av kommissionen innan den fattade det omtvistade beslutet den 1 april 2003.

197 Anmärkningen om den omständigheten att det administrativa förfarandet har pågått under orimligt lång tid kan inte godtas.

2. Anmärkningarna om att undersökningen av klagomålet inte varit tillräckligt skyndsam och opartisk samt om bristande motivering i det omtvistade beslutet

198 Sökanden har hävdats att kommissionen inte varit tillräckligt skyndsam och opartisk när den lämnade dess klagomål utan avseende utan att ens undersöka förhållandena på den relevanta marknaden trots att kommissionen hade information angående detta i form av en sammanställning som bifogats klagomålet, vilken visar Haladjians minskade försäljning från åren 1989–1992 och som uppdaterades år 1999 tillsammans med uppgifter om sålda produkter och priser som tillämpats av olika distributörer i Europa och i Förenta staterna, vilka hade lämnats in av Haladjian eller distributörerna. Sökanden har vidare hävdats att kommissionen i det omtvistade beslutet borde förklara skälen till att den hade beslutat att lämna klagomålet utan avseende, fastän den under sju års tid hade förmedlat uppgifter av motsatt slag. Sökanden har i detta hänseende anfört att kommissionen meddelade den, i en skrivelse av den 13 april 1995, att vissa uppgifter i ärendet hade "särskild betydelse" eller att en skrivelse av den 15 juni 1999 från Van Miert som då var kommissionsledamot med ansvar för konkurrensfrågor tydde på att ett meddelande om anmärkningar skulle sändas till Caterpillar.

199 Förstainstansrätten framhåller att kommissionen inte är skyldig att ta ställning till samtliga argument som de berörda personerna åberopar till stöd för sina ansökningar i motiveringen till beslut som den har att fatta för att säkerställa att konkurrensreglerna efterlevs. Det är tillräckligt att kommissionen redovisar de

faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för beslutets utformning (förstainstansrättens dom av den 17 juli 1998 i mål T-111/96, ITT Promedia mot kommissionen, REG 1998, s. II-2937, punkt 131).

200 Vad beträffar påståendet enligt vilket kommissionen inte har undersökt förhållandena på den relevanta marknaden påpekar förstainstansrätten att den relevanta marknaden definieras i punkt 4 i det omtvistade beslutet, när det gäller såväl berörda produkter, det vill säga anläggningsmaskiner och reservdelar till dessa, som marknads geografiska utbredning. I det omtvistade beslutet redogörs dessutom tydligt för de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som motiverar att klagomålet lämnas utan avseende när det gäller påståendena om åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG. Kommissionen kan således inte klandras för att under det administrativa förfarandet eller i det omtvistade beslutet inte ha hänvisat till handlingar som sökanden inte har framställt som viktiga.

201 Det skall vidare understrykas att kommissionen i en skrivelse av den 13 april 1995 endast frågade sökanden vilka, bland de handlingar i ärendet som var särskilt viktiga, som kunde vara konfidentiella gentemot Caterpillar och som därför inte kunde sändas till detta företag. Likaså uppgavs i skrivelsen av den 15 juni 1999 till sökanden från kommissionsledamot Van Miert endast att "till följd av domen nyligen i målet Javico [är deras] avdelningar i färd med att avsluta samrådsförfarandena innan de sänder ett nytt meddelande om anmärkningar" och att sökanden därför borde medge "att det [var] omöjligt [för honom] att på detta stadium på förhand avgöra utgången av detta samråd". Man kan således inte utifrån handlingarna fastställa att kommissionen under sju års tid har lämnat upplysningar till sökanden som fått sökanden att tro att kommissionen hade beslutat att vidta sanktionsåtgärder mot Caterpillar i enlighet med artiklarna 81 EG och 82 EG snarare än att lämna klagomålet utan avseende, och att handlingarna inte skulle undersökas inom ramen för det slutliga beslutet.

202 Följaktligen kan anmärkningarna om att undersökningen av klagomålet inte varit tillräckligt skyndsam och opartisk samt om att motiveringen var bristande i det omtvistade beslutet inte godtas.

3. Anmärkningen som avser åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 2842/98

203 Sökanden har hävdad att kommissionen har åsidosatt artikel 6 i förordning nr 2842/98, enligt vilken kommissionen, om den anser att det på grundval av den information den har fått inte finns tillräckliga skäl för att vidta åtgärder till följd av klagomålet, skall informera klaganden och fastställa en tidsfrist inom vilken denne skriftligen kan inkomma med synpunkter. I förevarande fall har kommissionen inte gett sökanden möjlighet att inkomma med synpunkter på skälen för att inte vidta åtgärder till följd av klagomålet. I det omtvistade beslutet har sökanden klandrats för att inte ha framlagt ett antal bevis, särskilt vad gäller de faktiska förhållandena kring inköpen från Maia till Consumer price i dollar före den 14 februari 1993 eller det faktum att beställningarna hos Maia hade Frankrike som destination och inte Afrika, utan att företaget givits möjlighet att argumentera kring dessa frågor i sina anmärkningar på skrivelsen enligt artikel 6.

204 Förstainstansrätten påpekar att kommissionen enligt skrivelsen enligt artikel 6 drog slutsatsen att, efter att ha granskat de olika handlingar den hade tillgång till inom ramen för det administrativa förfarandet, ”på nuvarande stadium[,] är de uppgifter som erhållits inte tillräckliga för att bifalla ansökan”. Särskilt vad gäller handlingarna om Maia framgick av skrivelsen enligt artikel 6 bland annat följande:

”ICBO och Schmidt får reservdelar från Maia till andra priser (”Consumer price i dollar” eller ”den internationella prislistan” i dollar), som av allt att döma är betydligt lägre än de italienska priserna, genom att låtsas att destinationen för dessa är Förenta staterna, ett land i vilket export utifrån de europeiska prislistorna normalt sett inte är lönsam på grund av att priserna där är betydligt lägre än de priser som tillämpas i Europa. Dessa reservdelar är i själva verket avsedda för Haladjian [...] för dennes kommersiella verksamhet i Afrika och i Frankrike.”

- 205 Det är som svar på denna redogörelse för det resonemang som kommissionen avsåg att föra som Haladjian utan att lägga fram bevis i saken har hävdat att de reservdelar som köptes genom ICBO och Schmidt hade Frankrike som destination och att Maia inte öppet vågade leverera till Haladjian på grund av hotet om uppsägning av avtalet med Caterpillar. Sökanden kan därför inte förvåna sig över att dessa anmärkningar bemöts i det omtvistade beslutet och att det i beslutet anges att Haladjian aldrig har bevisat att företaget gynnats av den internationella prislistan hos Maia och att företaget inte heller bevisat att de försäljningar som gjordes via ICBO och Schmidt hade Frankrike som slutdestination och inte Afrika.
- 206 Anmärkningen som avser åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 2842/98 kan följaktligen inte godtas.

4. Anmärkningarna som avser kränkning av rätten att få tillgång till handlingarna i målet

- 207 Sökanden har i en skrivelse av den 23 oktober 2001 erinrat om att företaget bitt förhørsombudet om en kopia av två handlingar som åsyftas i skrivelsen enligt artikel 6, nämligen uppgifter om det pris som skulle ha getts av vissa av Caterpillars europeiska distributörer (se skrivelsen enligt artikel 6, punkt 5.1) och de handlingar från Leverton som kommissionen hade (se skrivelsen enligt artikel 6, punkt 7.1 d). I en skrivelse av den 10 december 2001 svarade förhørsombudet för det första att uppgifterna om de priser som Caterpillar tillämpade på sina olika distributörer är konfidentiella uppgifter och att, eftersom det planerade beslutet att lämna klagomålet utan avseende inte grundade sig på de olika prisnivåerna, behövde klaganden inte någon insyn i dessa handlingar. Förhørsombudet klargjorde för det andra att i den handling från Leverton som inte sänts förbjöds den senare att använda sig av sitt amerikanska dotterbolag för att handla utanför CES-systemet. Förhørsombudet hade av detta dragit slutsatsen att denna handling saknade relevans för avslaget på klagomålet.

- 208 Sökanden har emellertid, tvärtemot vad förhørsombudet påstått, gjort gällande att en handling som handlar om hur Caterpillar tillämpar CES-systemet på en europeisk distributörs amerikanska dotterbolag visst är relevant för behandlingen av ärendet, i den mån man utifrån den kan analysera CES-systemets inverkan på konkurrensen inom gemenskapen. Dessutom har sökanden uppgett att det i skrivelsen enligt artikel 6 läggs fram vissa uppgifter om de priser som Caterpillar tillämpade på sina distributörer medan det inte tagits någon hänsyn till detta i det omtvistade beslutet. Sådana uppgifter är i alla händelser relevanta för att fastställa innehållet i Caterpillars prispolitik gentemot distributörerna. Det skulle därför vara lämpligt att undersöka om det finns något samband mellan de målgruppsinriktade rabatterna som Bergerat erbjöd vissa av Haladjians kunder år 1993 och de priser som Caterpillar tillämpade på denne distributör under den perioden eller, mer allmänt, om de priser som Caterpillar tillämpar på sina distributörer avviker mycket från priserna för de amerikanska distributörerna, och om så är fallet av vilka skäl.
- 209 Sökanden har anfört att det omtvistade beslutet inte tar hänsyn till att en av Maias anställda i samband med det administrativa förfarandet erkände att Caterpillar skulle dra in dennes rabatter om företaget sålde till Haladjian.
- 210 Sökanden har av samtliga dessa skäl bett förstainstansrätten att vidta alla lämpliga åtgärder för att kontrollera att kommissionens handlingar inte innehåller uppgifter som det inte tagits hänsyn till eller som den analyserat felaktigt, och detta i syfte att kontrollera om beslutet verkligen grundats på korrekta omständigheter och om det inte innehåller några uppenbart oriktiga bedömningar som kan komma att läggas till dem som sökanden lyft fram. När denna begäran framställs är sökanden medveten om att den, i egenskap av klagande, inte har rätt att i samma utsträckning som de ifrågasatta företagen få tillgång till handlingarna i ärendet. Sökanden gör inte heller anspråk på att få ta del av affärshemligheter. Detta är skälet till att denne anser att förstainstansrätten skall begära att handlingarna skickas direkt till förstainstansrätten, eller åtminstone de handlingar som sökanden anser nödvändiga med hänsyn till behovet av att skingra alla oklarheter för att lösa tvisten.

- 211 Förstainstansrätten påpekar att de argument som sökanden framfört i samband med anmärkningen om kränkningen av rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet inte alls gör att förhørsombudets bedömning kan ifrågasättas, enligt vilken de relevanta handlingarnas innehåll var konfidentiellt för sökanden på grund av affärshemligheter. I förevarande fall förekommer således inte någon kränkning av rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet.
- 212 Som kritik avseende förhørsombudets bedömning, enligt vilken kännedom om de aktuella handlingarna inte alls behövdes för att förstå skälen till att Haladjians klagomål lämnades utan avseende, har sökanden endast anfört hypotetiska och framåtblickande argument angående vilket intresse kommissionen kunde ha av att undersöka Caterpillars prispolitik gentemot sina distributörer. Det skall i detta sammanhang erinras om att kommissionen inte är skyldig att inleda ett förfarande till följd av ett klagomål om åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG, för att fastställa att sådana åsidosättanden förekommit, utan endast att noggrant undersöka de faktiska och rättsliga omständigheter som den fått kännedom om genom klaganden, för att kunna bedöma om dessa omständigheter tyder på ett uppträdande som kan snedvrída konkurrensen inom den gemensamma marknaden och påverka handeln mellan medlemsstaterna (se ovan punkterna 26 till 28). Kommissionen kan således inte klandras för att i det omtvistade beslutet inte ha lämnat ut några detaljer kring Caterpillars prispolitik gentemot sina distributörer, eftersom det i beslutet tillräckligt tydligt redogörs för skälen till att de påståenden om åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG som Haladjian framfört skall tillbakavisas.
- 213 Förstainstansrätten anser således att det inte är nödvändigt att vidta några åtgärder för bevisupptagning genom att anmoda kommissionen att inkomma med alla handlingar som krävs för att lösa tvisten som svar på sökandens begäran om detta.

- 214 Det skall avslutningsvis framhållas att sökanden inte först under det rättsliga förfarandet kan hänvisa till att en av intervenienterna, enligt sökanden, vid ett sammanträde i kommissionsledamot Van Mierts tjänsterum den 29 juni 1998, uppgett att ”vid en inspektion en ansvarig hos Maia [skriftligen erkänt] att Caterpillar skulle dra in rabatterna om de fick veta att företaget sålde till Haladjian”, för att få det omtvistade beslutet ogiltigförklarat. Även om man antar att detta skulle vara bevisat, vilket inte framgår av handlingarna i målet, skulle det inte räcka som sådant för att ifrågasätta det omtvistade beslutet, eftersom det uppges i detta att Caterpillar hade hotat Maia före februari 1993 med att sätta stopp för deras distributionsavtal om det visade sig att de kringgick CES-systemets bestämmelser genom att idka handel mellan handelszonerna utan att följa bestämmelserna kring detta. Kommentaren från Maias ansvarige, som gjorts gällande ovan, skulle således mycket väl kunna ha sin plats i sammanhanget med Caterpillars hot om att häva Maias avtal om företaget fortsatte att sälja via ICBO/Schmidt, som hade pekats ut i det anonyma brevet från februari 1990.
- 215 Anmärkningarna som avser åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 2842/98 skall följaktligen inte godtas.
- 216 Av vad som anförts ovan följer att talan inte kan bifallas på någon del av den tredje grunden.
- 217 Följaktligen skall talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 218 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden

har tappat målet och kommissionen har yrkat att sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna, skall sökanden bära sina rättegångskostnader samt ersätta kommissionens och intervenienternas rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens och intervenienternas rättegångskostnader.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 september 2006.

E. Coulon

R. García-Valdecasas

Justitiesekreterare

Ordförande

Innehållsförteckning

Bakgrund till talan	II - 3785
A — Berörda bolag	II - 3785
B — Administrativa förfaranden	II - 3786
1. Förfarande som inletts av kommissionen mot Caterpillar	II - 3786
2. Förfarande som inletts till följd av Haladjians klagomål	II - 3786
Förfarandet och parternas yrkanden	II - 3788
Rättslig bedömning	II - 3790
A — Inledande synpunkter på omfattningen av de skyldigheter som åligger kommissionen vid utredningen av ett klagomål om åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG	II - 3790
B — Allmän presentation av "CES-systemet", Haladjians anmärkningar och det omtvistade beslutet	II - 3793
1. Beskrivning av CES-systemet	II - 3793
2. Redogörelse för Haladjians anmärkningar	II - 3796
3. Det omtvistade beslutet och Haladjians talan	II - 3796
C — Den första grunden: En uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna och en felaktig rättstillämpning vad beträffar tillämpligheten av artikel 81.1 EG ...	II - 3798
1. Anmärkningarna avseende CES-systemet	II - 3799
a) Begränsningens inverkan på försäljningen mellan de handelszonerna ..	II - 3799
Parternas argument	II - 3799
Förstainstansrättens bedömning	II - 3801
b) Anmärkningen avseende listan över de återförsäljare som bedriver verksamhet i flera handelszoner	II - 3804
c) Anmärkningen avseende övervakningen av destinationen för försäljningen mellan de handelszonerna	II - 3805
d) Anmärkningen avseende fördröjningen vid tilldelningen av CES-koder	II - 3806

HALADJIAN FRÈRES MOT KOMMISSIONEN

2. Anmärkningarna avseende Caterpillars skrivelse av den 15 december 1982 till företagens europeiska distributörer	II - 3808
3. Anmärkningarna avseende handlingarna om Bergerat och dennes erbjudanden till Haladjians kunder	II - 3810
a) Anmärkningen avseende Caterpillars skrivelse av den 19 juli 1990 till Bergerat	II - 3810
Det omtvistade beslutet	II - 3810
Parternas argument	II - 3811
Förstainstansrättens bedömning	II - 3812
b) Anmärkningarna avseende Bergerats erbjudanden till Haladjians kunder	II - 3813
Det omtvistade beslutet	II - 3813
Parternas argument	II - 3814
Förstainstansrättens bedömning	II - 3815
4. Anmärkningarna avseende handlingarna om Leverton	II - 3818
a) Det omtvistade beslutet	II - 3818
b) Parternas argument	II - 3818
c) Förstainstansrättens bedömning	II - 3819
5. Anmärkningarna avseende handlingarna om Maia	II - 3820
a) Handlingarna om nätverket Maia/ICBO/Schmidt	II - 3820
Det omtvistade beslutet (punkt 6.3 och punkt 7.1 c)	II - 3820
Parternas argument	II - 3822
Förstainstansrättens bedömning	II - 3825
b) Handlingarna som rör beställningen av den 24 februari 1993	II - 3828
Det omtvistade beslutet	II - 3828
Parternas argument	II - 3831
Förstainstansrättens bedömning	II - 3835
	II - 3859

6. Slutsats	II - 3839
D — Den andra grunden: Det resonemang som förts i det omtvistade beslutet beträffande tillämpligheten av artikel 82 EG	II - 3840
1. Klagomålets innehåll	II - 3840
2. Påståendena i sammanställningen av den 11 augusti 2000	II - 3841
a) Påstådda oskäligen försäljningspriser	II - 3841
b) Den påstådda begränsningen av marknaden till nackdel för konsumenten	II - 3844
c) Den påstådda tillämpningen av olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner	II - 3846
3. Sökandens övriga anmärkningar	II - 3847
4. Slutsats	II - 3848
E — Den tredje grunden: Åsidosättande av förfarandereglerne	II - 3848
1. Anmärkningen om den orimligt långa handläggningstiden	II - 3848
2. Anmärkningarna om att undersökningen av klagomålet inte varit tillräckligt skyndsamt och opartiskt samt om bristande motivering i det omtvistade beslutet	II - 3850
3. Anmärkningen som avser åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 2842/98	II - 3852
4. Anmärkningarna som avser kränkning av rätten att få tillgång till handlingarna i målet	II - 3853
Rättegångskostnader	II - 3856